

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

НАКАЗ

14.06.2019 № 1769/5

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
18 червня 2019 р.
за № 633/33604

**Про затвердження Правил внутрішнього розпорядку
слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої
служби України**

{Із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства юстиції
[№ 564/5 від 14.02.2020](#)}

Відповідно до [статті 7](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення», [частини третьої статті 18](#) Кримінально-виконавчого кодексу України та з метою удосконалення норм, що регламентують порядок й умови перебування осіб, які тримаються під вартою, а також окремих категорій засуджених у слідчих ізоляторах Державної кримінально-виконавчої служби України, **НАКАЗУЮ**:

1. Затвердити [Правила внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України](#), що додаються.

2. Департаменту публічного права Міністерства юстиції України (Кравченко Л.М.) подати цей наказ на державну реєстрацію відповідно до Указу Президента України від 03 жовтня 1992 року [№ 493](#) «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади».

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Чернишова Д.В.

Перший заступник Міністра

О. Сукманова

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства
юстиції України

	14 червня 2019 року № 1769/5
	Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 18 червня 2019 р. за № 633/33604

ПРАВИЛА внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України

I. Загальні положення

1. Правові підстави діяльності адміністрації слідчого ізолятора

1. Ці Правила, розроблені відповідно до [Кримінального процесуального кодексу України](#) (далі - КПК), [Кримінально-виконавчого кодексу України](#) (далі - КВК), [Закону України](#) «Про попереднє ув'язнення», регулюють порядок й умови перебування у слідчих ізоляторах (далі - СІЗО) осіб, які тримаються під вартою, та окремих категорій засуджених.

2. Ці Правила обов'язкові для всіх СІЗО.

3. У цих Правилах терміни вживаються у таких значеннях:

Адміністрація ДКВС - Адміністрація Державної кримінально-виконавчої служби України;

адміністрація СІЗО - начальник СІЗО, його заступники або особи, які виконують їх обов'язки;

дисциплінарний ізолятор - приміщення, призначене для тримання засуджених, до яких застосовано стягнення, передбачене [статтями 132, 134](#) КВК;

заклад охорони здоров'я - заклад охорони здоров'я, не віднесений до відання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації;

засуджені - особи, вперше засуджені до позбавлення волі за злочини невеликої або середньої тяжкості чи тяжкі злочини, які на підставі [статті 89](#) КВК залишені у СІЗО для роботи з господарського обслуговування; особи, засуджені до обмеження волі, які на підставі [статті 57](#) КВК підлягають направленню до місця відбування покарання; особи, засуджені до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань; засуджені, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії; особи, вироки щодо яких набрали законної сили, які відповідно до [статті 88](#) КВК переміщуються під вартою з однієї установи до іншої;

камера - обладнане відповідно до чинного законодавства жиле приміщення, призначене для тримання ув'язнених і засуджених у кількості двох і більше осіб;

карцер - приміщення, призначене для тримання ув'язнених і засуджених, які злісно порушують вимоги режиму і до яких застосовано стягнення на підставі [статті 15](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статей 54, 132, 134](#) КВК;

медична частина (фельдшерський пункт, лікарняний заклад) - заклад охорони здоров'я Державної установи «Центр охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України», який здійснює медичне обслуговування осіб, узятих під варту (у тому числі осіб, до яких застосовано тимчасовий чи екстрадиційний арешт);

медичний працівник - лікар, фельдшер, медична сестра закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України, що розташовані на території СІЗО;

міжрегіональні управління - міжрегіональні управління з питань виконання кримінальних покарань та пробації Міністерства юстиції України;

неповнолітні особи - ув'язнені віком до 18 років, які тримаються в СІЗО на підставі ухвали слідчого судді (суду) про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, а також вироку суду, який не набрав законної сили;

одиночна камера - приміщення, обладнане відповідно до законодавства, призначене для одиночного тримання ув'язнених і засуджених, у тому числі з метою забезпечення особистої безпеки, за медичними показаннями, для попередження негативного впливу на інших ув'язнених і засуджених, а також тримання засуджених, до яких застосовано стягнення на підставі [статей 132, 134](#) КВК;

персонал СІЗО - особи рядового і начальницького складу, спеціалісти, які не мають спеціальних звань, та працівники, які працюють у СІЗО за трудовими договорами;

приміщення камерного типу - приміщення, призначене для тримання засуджених, до яких застосовано стягнення, передбачене [статтями 132, 134, 135](#) КВК, у разі безрезультатного застосування інших заходів впливу;

ув'язнені - особи, які тримаються під вартою відповідно до вмотивованого рішення суду про обрання як запобіжного заходу тримання під вартою або про застосування тимчасового чи екстрадиційного арешту, винесеного відповідно до [Кримінального кодексу України](#) та [КПК](#), та/або рішення компетентного органу іноземної держави у випадках, передбачених законом; особи, щодо яких вироком суду передбачено тримання під вартою до набрання ним законної сили;

філія ЦОЗ ДКВС України - відокремлений структурний підрозділ Державної установи «Центр охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України», що створюється в кожній області, до складу якого входить адміністративний підрозділ, медичні частини (лікарняні заклади);

ЦОЗ ДКВС України - Державна установа «Центр охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України»;

черговий помічник - черговий помічник начальника СІЗО.

4. Діяльність адміністрації СІЗО ґрунтується на суворому дотриманні законності та визначається відповідно до положення про СІЗО. Обов'язки адміністрації та персоналу СІЗО визначено [статтею 21](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення».

5. Тримання ув'язнених і засуджених відповідно до завдань кримінального судочинства здійснюється на принципах неухильного додержання [Конституції України](#), вимог [Загальної декларації прав людини](#), [Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод](#) і практики Європейського суду з прав людини, [Європейських в'язничних правил](#), [Мінімальних стандартних правил ООН щодо поведінки з](#)

в'язнями (Правил Мандели), інших міжнародних правових норм і стандартів поводження з ув'язненими і не може поєднуватися з діями, що завдають фізичних чи моральних страждань або принижують людську гідність. Усі ув'язнені (засуджені) повинні бути захищені від таких дій та жодні обставини не можуть бути виправданням для їх застосування.

6. Організовує та ліквідує СІЗО центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації.

7. Забороняється розміщення на території СІЗО юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців, відділень будь-яких філій, представництв або інших підрозділів юридичної особи чи представників фізичної особи - підприємця, крім медичних частин (лікарняних закладів).

8. Наповнення СІЗО установлює і змінює Адміністрація ДКВС відповідно до норм площі, встановлених [статтею 11](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення», та норм площі, встановлених [статтею 115](#) КВК.

2. Взаємовідносини персоналу СІЗО з ув'язненими та засудженими

1. Взаємовідносини персоналу СІЗО з ув'язненими та засудженими ґрунтуються на засадах взаємоповаги та розвитку позитивних відносин.

Ув'язнені чи засуджені звертаються до персоналу СІЗО на «ви», називають їх по імені та по батькові або «громадянин», «громадянка» і далі по імені або прізвищу чи за званням або займаною посадою.

Персонал СІЗО звертається до ув'язнених чи засуджених на «ви», називає їх по імені та по батькові або «громадянин», «громадянка» і далі по імені чи прізвищу. До неповнолітніх осіб персонал СІЗО звертається на «ви» або «вихованець», «вихованка» та називає їх по імені.

У разі встановлення позитивних відносин між персоналом СІЗО та ув'язненим чи засудженим допускається звертання ув'язненого чи засудженого до персоналу СІЗО, а також персоналу СІЗО до ув'язненого чи засудженого на «ви» та по імені, якщо вони не проти цього.

2. Персонал СІЗО вживає всіх належних заходів для розвитку позитивних відносин із ув'язненими та засудженими, дотримуючись при цьому вимог законодавства.

3. Правове становище ув'язнених та засуджених, яких тримають у СІЗО

1. Ув'язнені та засуджені, яких тримають у СІЗО, користуються всіма правами людини та громадянина, передбаченими [Конституцією України](#), за винятком обмежень, визначених законодавством України і встановлених вироком суду (для засуджених). Обмеження прав, які застосовуються до ув'язнених та засуджених, мають бути мінімально необхідними для досягнення обґрунтованих цілей. Такі обмеження не можуть застосовуватись, якщо для ефективного досягнення поставлених цілей існує менше альтернативне обмеження.

2. Правове становище іноземних громадян та осіб без громадянства, які перебувають у місцях попереднього ув'язнення, визначається законодавством України, що передбачає права й обов'язки цих осіб під час перебування їх на території України, з обмеженнями, встановленими [Законом України](#) «Про попереднє ув'язнення» та іншими нормативно-правовими актами.

3. Забороняється будь-яка дискримінація, зокрема пряме або непряме обмеження прав ув'язнених (засуджених) залежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, гендерної ідентичності, сексуальної орієнтації, етнічного, соціального та іноземного походження, віку, стану здоров'я, інвалідності, підозри чи наявності захворювання на ВІЛ/СНІД чи іншу хворобу, сімейного чи майнового стану, звернення або наміру звернення до суду чи інших органів за захистом своїх прав або надання допомоги іншим ув'язненим або засудженим у захисті їхніх прав.

4. Ув'язнених тримають у СІЗО в порядку, передбаченому цими Правилами та [Законом України](#) «Про попереднє ув'язнення».

5. Засуджених, яких на підставі [статті 89](#) КВК залишено у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, тримають відповідно до цих Правил, вони користуються правами та мають обов'язки, визначені КВК.

6. Осіб, засуджених до обмеження волі, які на підставі [статті 57](#) КВК підлягають направленню до місця відбування покарання, осіб, засуджених до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань, тримають відповідно до вимог КВК та цих Правил.

7. Засуджених в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі тримають відповідно до [Закону України](#) «Про попереднє ув'язнення» та цих Правил. Одержання цими особами посилок і передач, а також купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому [КВК](#) для призначеного їм рівня безпеки виправної колонії та цими Правилами.

8. Засуджених, вироки щодо яких набрали законної сили, яких відповідно до статті 88 КВК переміщують під вартою з однієї установи виконання покарань (СІЗО) до іншої (далі - особи, які прямують транзитом), тримають відповідно до вимог [КВК](#), [Закону України](#) «Про попереднє ув'язнення» та цих Правил, вони користуються правами та мають обов'язки, визначені [Законом України](#) «Про попереднє ув'язнення» та КВК.

9. Засуджених, вироки щодо яких набрали законної сили, яких на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишено в СІЗО або переведено до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, за винятком осіб, щодо яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням, тримають відповідно до вимог цих Правил, вони користуються правами та мають обов'язки, визначені КВК.

4. Правила поведінки в СІЗО ув'язнених і засуджених

1. Ув'язнені і засуджені мають право:

на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або тримання під вартою, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів тримання під вартою, оскарження їх до суду, отримання за особистою письмовою заявою в друкованому вигляді положень [статей 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63](#) Конституції України та інших встановлених законом прав затриманих або осіб, яких тримають під вартою, у тому числі право здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (тримання під вартою), право відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

бути ознайомленими з правилами внутрішнього розпорядку СІЗО персоналом СІЗО;

на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім особам, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

отримувати психолого-педагогічну допомогу;

зустрічатися з родичами та іншими особами;

одержувати посилки (передачі), бандеролі, грошові перекази;

на охорону здоров'я в обсязі, встановленому [Законом України](#) «Основи законодавства України про охорону здоров'я», за винятком обмежень, передбачених законодавством;

за висновком лікуючого лікаря отримувати від родичів або інших осіб (у фабричній закритій непошкодженій упаковці) лікарські засоби або їх аналоги, призначені для проходження курсу лікування, та медичні вироби, а також купувати їх за безготівковим розрахунком;

купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої потреби, письмове приладдя, газети і книги через торговельну мережу на замовлення на суму та у кількості, що передбачені [Законом України](#) «Про попереднє ув'язнення», [КВК](#) та цими Правилами;

користуватися власним одягом і взуттям у випадках, передбачених [Законом України](#) «Про попереднє ув'язнення», [КВК](#) та цими Правилами;

мати при собі документи та записи, що стосуються кримінального провадження, захисту прав та інтересів, а також квитанції про здані на зберігання гроші, цінності та речі, публікації, записи та фотографії (крім тих, що містять інформацію про територію, об'єкти та споруди СІЗО, виготовлення зброї, а також інформацію порнографічного змісту, яка визнається такою відповідно до [Закону України](#) «Про захист суспільної моралі»);

користуватися телевізорами (не більше одного в камері), настільними іграми, газетами, книгами з бібліотеки СІЗО, одержаними від родичів або інших осіб, придбаними через торговельну мережу;

на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими промисловим способом з некоштовних матеріалів, за умови, що не порушується встановлений у СІЗО порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

на восьмигодинний сон у нічний час, під час якого не допускається залучення до участі у кримінальному провадженні та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

звертатися зі скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і посадових осіб у порядку, встановленому [статтею 13](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статтями 8, 113](#) КВК;

розпоряджатися вільним часом, який відведений розпорядком дня, не порушуючи правил поведінки.

Засудженим, залишеним у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, особам, засудженим до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань, надаються й інші права, передбачені [статтями 8, 51, 107](#) КВК.

Ув'язнені жінки мають право мати при собі своїх дітей віком до трьох років.

Ув'язнені молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

2. Ув'язнені та засуджені зобов'язані:

додержуватися розпорядку дня, встановленого в СІЗО, виконувати законні вимоги адміністрації СІЗО та персоналу СІЗО. Не здійснювати умисних дій, що загрожують життю і здоров'ю інших осіб, а також принижують їх гідність;

дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері. Після підйому заправляти свої ліжка і здійснювати вологе прибирання камери (жилого приміщення);

бути ввічливими між собою, а також з адміністрацією СІЗО та персоналом СІЗО, вставати з ліжок, вітаючись з адміністрацією СІЗО і персоналом СІЗО, шикуватися в шеренгу під час проведення кількісних перевірок;

не вступати в суперечки з адміністрацією СІЗО та персоналом СІЗО, не принижувати їх гідність, не перешкоджати виконанню ними своїх обов'язків. На вимогу адміністрації СІЗО та персоналу СІЗО повідомляти свої прізвище, ім'я, по батькові;

дотримуватися тиші після сигналу «Відбій» та норм шуму протягом дня, а також правил поведінки і чистоти у двориках для прогулянок;

дбайливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна СІЗО, дотримуватися правил пожежної безпеки, а також безпеки під час поводження з електроприладами;

за призначенням персоналу СІЗО чергувати в камері по черзі.

З метою забезпечення безпеки адміністрації СІЗО, персоналу СІЗО та інших осіб ув'язнені та засуджені, які порушили вимоги режиму, до оформлення матеріалів про вчинене порушення під час пересування територією СІЗО зобов'язані тримати руки за спиною.

3. Ув'язненим і засудженим забороняється:

порушувати правила поведінки та правила тримання під вартою;

без дозволу персоналу СІЗО виходити з камер та інших приміщень режимних корпусів;

порушувати лінію охорони та встановлені межі СІЗО;

чинити опір законним діям персоналу СІЗО, перешкоджати виконанню ним своїх службових обов'язків, підбурювати до цього інших ув'язнених і засуджених;

продавати, дарувати або відчужувати в інший спосіб на користь інших осіб, які тримаються в СІЗО, предмети, вироби і речі, що перебувають в особистому користуванні;

відбирати речі та предмети в інших осіб;

перегукуватися і перестукуватися, а також встановлювати в будь-який інший спосіб зв'язок з особами, які перебувають в інших камерах, а під час прогулянки - з особами, які перебувають у сусідніх двориках;

викидати будь-які предмети з вікон, перебувати на підвіконні, закривати наглядові вічка у дверях і стінах камер;

порушувати цілісність підлоги, стелі, стін, дверей, решіток, робити на них будь-які написи і помітки, псувати книги та інші предмети і речі, що видаються для користування у СІЗО, а також наклеювати, вивішувати будь-що на стіни, вікна, інвентар, що належить СІЗО;

завішувати спальні місця та мінятися ними без дозволу персоналу СІЗО;

тримати та розводити тварин (засуджені, залишені у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, можуть тримати тварин з дозволу адміністрації СІЗО);

користуватися будь-якими саморобними електроприладами, без дозволу персоналу СІЗО самостійно проводити будь-які ремонтні роботи в камері;

виготовляти, зберігати і користуватися предметами, речами, напоями та речовинами, забороненими для передавання ув'язненим і засудженим, а також для користування та зберігання при собі;

грати в карти, а також інші азартні ігри з метою одержання матеріальної вигоди, а також організувати їх;

заподіювати собі або іншим особам тілесні ушкодження, у тому числі за допомогою іншої особи, а також завдавати умисної шкоди своєму здоров'ю з метою ухилення від виконання встановлених обов'язків;

порушувати встановлений порядок проведення побачень, надсилання листів, скарг і заяв;

курити у не відведених для цього адміністрацією СІЗО місцях;

вживати у присутності адміністрації СІЗО, персоналу СІЗО та інших осіб, які відвідують СІЗО, нецензурні та жаргонні слова;

наносити собі або іншим ув'язненим чи засудженим, які перебувають у СІЗО, татуювання.

Неповнолітнім особам забороняється курити й отримувати в посылках (передачах) та бандеролях, купувати в крамницях СІЗО та зберігати при собі тютюнові вироби.

4. Черговий по камері зобов'язаний:

доповідати про кількість осіб, яких тримають у камері, і називати своє прізвище, коли до камери входить адміністрація СІЗО або персонал СІЗО;

стежити за збереженням камерного інвентарю, обладнання та іншого майна;

забезпечувати додержання чистоти в камері;

після приймання їжі збирати та здавати харчові відходи;

підмітати і мити підлогу в камері, прибирати санвузол і підтримувати чистоту у дворику для прогулянок.

Чергового по камері призначає на добу персонал СІЗО у порядку черговості під час кількісної перевірки ув'язнених і засуджених. Призначений черговим ув'язнений або засуджений ставить свій підпис у відповідному журналі.

5. Заборонені для передавання ув'язненим і засудженим продукти харчування, предмети першої необхідності, інші речі та предмети визначено у Переліку продуктів харчування, предметів першої необхідності, інших речей та предметів, заборонених для передавання ув'язненим і засудженим, а також для користування та зберігання при собі ([додаток 1](#)).

6. Загальна вага продуктів харчування, предметів першої необхідності, інших речей та предметів, які ув'язнені і засуджені можуть зберігати при собі та на складі, не повинна перевищувати 50 кг.

Продукти харчування, предмети першої необхідності, інші речі та предмети понад кількість та вагу, визначені у Переліку продуктів харчування, предметів першої необхідності, інших речей та предметів, які ув'язнені і засуджені можуть отримувати в посылках (передачах) та бандеролях, купувати в крамницях СІЗО та зберігати при собі ([додаток 2](#)), здаються на склад СІЗО і видаються у разі потреби.

Якщо продукти харчування, предмети першої необхідності, інші речі та предмети, що зберігаються на складі СІЗО, знадобляться ув'язненому чи засудженому і не перевищуватимуть встановленої цими Правилами кількості та ваги, їх на підставі заяви ув'язненого або засудженого видають власникам.

Ув'язнені та засуджені мають право мати при собі в камері по дві сумки з особистими речами, які зберігаються під ліжками, для чого можуть обладнутися спеціальні скрині.

5. Контроль за діяльністю та перевірки СІЗО

1. Безпосередній контроль за діяльністю СІЗО здійснюють Адміністрація ДКВС та міжрегіональні управління.

Персонал Адміністрації ДКВС та міжрегіональних управлінь перевіряє СІЗО на підставі приписів або планів-завдань, затверджених керівником Адміністрації ДКВС або його заступниками, керівниками міжрегіональних управлінь або їх заступниками.

Працівники апарату Міністерства юстиції України перевіряють СІЗО на підставі наказу Міністерства юстиції України з визначенням мети перевірки, посадових осіб, уповноважених на проведення перевірки, дати початку її проведення та плану перевірки.

2. Нагляд за додержанням законодавства в СІЗО здійснюють Генеральний прокурор і підлеглі йому прокурори відповідно до [Закону України](#) «Про прокуратуру». Прокурор, який здійснює нагляд, має право відвідувати СІЗО у будь-який час.

3. Парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина в СІЗО та виконанням функцій національного превентивного механізму здійснюється відповідно до [Закону України](#) «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини».

4. Комплексна перевірка СІЗО проводиться один раз на п'ять років Адміністрацією ДКВС і один раз на два роки міжрегіональним управлінням. Через шість місяців після проведення комплексної перевірки проводиться контрольна перевірка стану усунення виявлених під час інспектування недоліків. Результати та матеріали перевірок, проведених міжрегіональним управлінням, надсилаються для контролю до Адміністрації ДКВС.

5. У кожному СІЗО ведеться книга зауважень та пропозицій ([додаток 3](#)), яка зберігається в черговій частині і до якої особи, що проводять інспектування або перевірку, записують свої зауваження та пропозиції.

II. Підстави та порядок приймання до СІЗО ув'язнених і засуджених

1. Підстави для приймання до СІЗО ув'язнених і засуджених

1. Підставами для приймання до СІЗО та тримання ув'язнених і засуджених є:

ухвала слідчого судді (суду) про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або про застосування тимчасового чи екстрадиційного арешту та/або рішення компетентного органу іноземної держави у випадках, передбачених законом;

вирок суду, що не набрав законної сили, але передбачає тримання особи під вартою;

вирок суду, що набрав законної сили, про засудження до покарання у виді позбавлення волі стосовно засудженого, який не перебував під вартою;

вирок суду, що набрав законної сили, стосовно осіб, засуджених до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань;

ухвала суду про тимчасове залишення засудженого у СІЗО або переведення засудженого з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії до СІЗО у випадках, передбачених [статтею 90](#) КВК та [статтею 537](#) КПК;

ухвала суду про скасування звільнення засудженого від відбування покарання з випробуванням та направлення його для призначеного відбування покарання у виді обмеження або позбавлення волі;

ухвала суду про направлення засудженого до обмеження волі до місця відбування покарання у порядку, встановленому для осіб, засуджених до позбавлення волі. У такому разі засуджений до обмеження волі звільняється з-під варти під час прибуття до місця відбування покарання.

2. Особи, які прямують транзитом, приймаються в СІЗО і направляються до місця призначення на підставі довідок-витягів з особових справ і попутних списків у порядку, визначеному законодавством.

3. Жінки, які мають дітей віком до трьох років, можуть бути прийняті в СІЗО з дітьми, за винятком випадків, коли ними скоєно злочин щодо цієї дитини. Підставою для прийняття жінки з дитиною є її заява і документ закладу охорони здоров'я, що підтверджує факт народження дитини цією жінкою, або свідоцтво про народження дитини, за відсутності таких документів - рішення суду про встановлення факту народження дитини цією жінкою.

2. Порядок приймання ув'язнених та засуджених до СІЗО

1. Приймання від конвою ув'язнених і засуджених здійснює черговий помічник або заступник чергового помічника. Приймання має відбуватися з повагою до людської гідності.

2. Ув'язнені, щодо яких під час прибуття до СІЗО з ізолятора тимчасового тримання Національної поліції України строк тримання під вартою закінчився і відповідно до [КПК](#) не продовжено, до СІЗО не приймаються.

3. Під час приймання обов'язково перевіряється наявність документів, що є підставою для тримання в СІЗО ув'язнених і засуджених, визначених [пунктом 1](#) глави 1 цього розділу. Після цього ув'язнених і засуджених опитують, відповіді на поставлені запитання звіряють з даними, зазначеними в їх особових справах, та візуально порівнюють з фото на документах (копіях), які посвідчують їх особу.

4. Приймання до СІЗО іноземців та осіб без громадянства здійснюється відповідно до законодавства України та міжнародних договорів, ратифікованих Україною.

5. Після прибуття до СІЗО ув'язнені та засуджені підлягають особистому обшуку з роздяганням, а їх речі - огляду. Особистий обшук з роздяганням проводиться тільки особами однієї статі з особою, яка підлягає обшуку.

6. Ув'язненим і засудженим залишаються продукти харчування, предмети першої необхідності, інші речі та предмети, які ув'язнені і засуджені можуть отримувати в посылках (передачах) та бандеролях, купувати в крамницях СІЗО та зберігати при собі. Продукти харчування, предмети першої необхідності, інші речі та предмети, що залишаються ув'язненому або засудженому, записуються до камерної картки ([додаток 4](#)).

7. Результати особистого обшуку з роздяганням ув'язнених та засуджених, які прибули до СІЗО, оформлюються протоколом особистого обшуку ув'язненого (засудженого) ([додаток 5](#)), у якому зазначаються всі вилучені речі та предмети. Протокол підписують посадові особи СІЗО, які проводили обшук, та ув'язнений чи засуджений, якого обшукували. У разі відмови ув'язненого чи засудженого підписати протокол працівник СІЗО, який проводив обшук, зазначає про це в протоколі. За бажанням засудженого чи ув'язненого вони мають право зазначити свої зауваження власноруч.

8. Усі ув'язнені та засуджені, які прибули до СІЗО, підлягають обов'язковому первинному медичному огляду з метою виявлення осіб, які мають тілесні ушкодження та становлять епідемічну загрозу для оточення або потребують екстреної медичної допомоги. Первинному медичному огляду підлягають також діти, які прибули до СІЗО разом з ув'язненими жінками.

9. Первинний медичний огляд ув'язнених і засуджених проводить медичний працівник (відповідно до посадових обов'язків) у медичному кабінеті збірного відділення поза межами чутності і (якщо медичний працівник не бажає іншого в кожному конкретному випадку) поза межами видимості немедичного персоналу.

У разі виявлення тілесних ушкоджень в ув'язнених чи засуджених медичний працівник складає довідку у трьох примірниках, у якій детально зазначає:

відомості (письмова заява, усне або письмове пояснення) ув'язненого чи засудженого, які стосуються медичного огляду (включаючи відомості про неналежне поведіння);

припущення медичного працівника з огляду на твердження ув'язненого чи засудженого та об'єктивні медичні показники, а також обґрунтування їх співвідношення;

вичерпний опис об'єктивних медичних показників, характер ушкоджень, їх розміри та розташування.

Перший примірник довідки після розгляду начальником СІЗО або особою, яка виконує його обов'язки, долучається до матеріалів особової справи, другий - до медичної картки ув'язненого чи засудженого, а третій видається ув'язненому чи засудженому на руки. До довідки медичний працівник додає фотографії наявних тілесних ушкоджень ув'язненого чи засудженого.

Про факт виявлення тілесних ушкоджень в ув'язнених чи засуджених медичний працівник упродовж доби письмово інформує прокурора та керівника відповідної філії ЦОЗ ДКВС України, а начальник СІЗО або особа, яка виконує його обов'язки, - міжрегіональне управління.

10. На період оформлення облікових документів ув'язнені та засуджені розміщуються у приміщеннях збірного відділення на строк не більше двох годин з додержанням вимог ізоляції. Приміщення мають бути обладнані місцями для сидіння, забезпечені достатнім освітленням, санвузлами, вентиляцією та умовами, що відповідають санітарно-гігієнічним

правилам. Час поміщення осіб до приміщень збірного відділення і час їх переведення до камер фіксуються у книзі чергувань по збірному відділенню ([додаток 6](#)).

11. Після особистого обшуку з роздяганням ув'язнені та засуджені проходять гігієнічне миття та дезобробку особистого одягу.

12. Ув'язнені та засуджені, які пройшли гігієнічне миття, одержують постільну білизну, за потреби - одяг і взуття за сезоном. В обов'язковому порядку перевдягаються ув'язнені та засуджені, які прибули у форменому одязі.

13. З приміщень збірного відділення ув'язнених і засуджених переводять до камер для новоприбулих осіб (далі - карантинні камери), де тримають до розміщення їх по камерах СІЗО, але не більше трьох діб. У разі відсутності у СІЗО можливості розмістити новоприбулих ув'язнених і засуджених у карантинних камерах їх переводять до маломісних або загальних камер. Забороняється поміщення ув'язнених і засуджених з ознаками інфекційних хвороб до маломісних або загальних камер.

14. Після прибуття ув'язнених і засуджених до СІЗО персонал СІЗО зобов'язаний негайно:

повідомити ув'язнених про підстави та мотиви взяття під варту, роз'яснити право на оскарження в суді підстав та мотивів взяття під варту;

ознайомити під підпис ув'язнених і засуджених з Правилами поведінки ув'язнених і засуджених у слідчих ізоляторах ([додаток 7](#)), які долучаються до особової справи. Текст Правил поведінки ув'язнених і засуджених у слідчих ізоляторах, виготовлений друкарським способом, вивішується в усіх камерах (жилих приміщеннях), виробничих майстернях та інших приміщеннях, де перебувають ув'язнені та засуджені.

15. Протягом трьох робочих днів з дня прибуття до СІЗО персонал СІЗО:

проводить дактилоскопію і фотографування ув'язнених;

організовує вивчення особистостей новоприбулих ув'язнених та засуджених, проводить їх психологічну діагностику, виявляє осіб, схильних до нападу на персонал СІЗО, втечі, самогубства або членушкодження, вживання спиртних напоїв та наркотичних засобів, інших протиправних дій;

направляє повідомлення одному із членів сім'ї або близьких родичів ув'язненого чи засудженого за його письмовою заявою та вибором, у якому зазначається адреса СІЗО і роз'яснюються права ув'язненого або засудженого;

фіксує наявність шрамів, татуювань і звіряє з анкетними даними особової справи.

16. Для організації роботи з новоприбулими ув'язненими та засудженими наказом начальника СІЗО створюється робоча група, до складу якої обов'язково входять працівники соціально-виховної та психологічної служби, оперативного та режимного відділів, психолог.

17. З карантинних камер новоприбулі ув'язнені та засуджені переводяться до камер СІЗО та розміщуються відповідно до вимог ізоляції, психологічної сумісності та стану здоров'я.

3. Контроль за строками тримання та звільнення ув'язнених і засуджених

1. Контроль за строками тримання ув'язнених і засуджених здійснюють підрозділи контролю за виконанням судових рішень СІЗО відповідно до [Інструкції про роботу відділів \(груп, секторів, старших інспекторів\) контролю за виконанням судових рішень](#)

[установ виконання покарань та слідчих ізоляторів](#), затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 08 червня 2012 року № 847/5, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 14 червня 2012 року за № 957/21269 (із змінами).

2. Начальник СІЗО у строк, що не перевищує семи діб до закінчення строку дії ухвали слідчого судді (суду) про тримання під вартою або до закінчення передбаченого законом строку тримання під вартою як запобіжного заходу, якщо цей строк не продовжено в установленому законом порядку, письмово повідомляє про це слідчого або суд, які здійснюють кримінальне провадження, а також відповідного прокурора. Копія повідомлення долучається до особової справи ув'язненого.

3. За п'ять днів до закінчення максимального строку тимчасового арешту начальник СІЗО надсилає прокурору та суду, що прийняв рішення про застосування тимчасового арешту, повідомлення про день його закінчення, копія якого долучається до особової справи ув'язненого або засудженого.

4. За десять днів до закінчення максимального строку екстрадиційного арешту начальник СІЗО надсилає прокурору Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя чи його заступнику, а також суду, який прийняв рішення про застосування екстрадиційного арешту, повідомлення про день його закінчення, копія якого долучається до особової справи ув'язненого або засудженого.

5. Підстави та порядок звільнення ув'язнених з-під варти та засуджених від відбування покарання, оплата їхнього проїзду і забезпечення одягом визначаються згідно зі [статтею 20](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статтями 152-154](#) КВК відповідно.

4. Переведення ув'язнених до інших СІЗО

1. Переведення ув'язнених до інших СІЗО, розташованих за межами області, здійснюється за письмовим рішенням осіб та органів, які здійснюють кримінальне провадження.

2. Переведення ув'язнених з одного СІЗО до іншого, розташованого у межах однієї області чи Автономної Республіки Крим, здійснюється з письмового дозволу начальника міжрегіонального управління з обов'язковим письмовим повідомленням про це особи чи органу, які здійснюють кримінальне провадження, органу, що проводить екстрадиційну перевірку, та відповідного прокурора, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування.

III. Особливості розміщення в СІЗО ув'язнених і засуджених

1. Особливості розміщення ув'язнених і засуджених

1. Ув'язнені та засуджені розміщуються в камерах згідно з вимогами режиму та ізоляції, визначеними [статтями 7, 8](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статтею 92](#) КВК, відповідно до плану покамерного розміщення ([додаток 8](#)).

2. Ув'язнених та засуджених тримають у маломісних (від 2 до 6 осіб) або загальних (від 7 осіб і більше) камерах. Розміщення ув'язнених та засуджених у камерах здійснює черговий помічник за узгодженням з оперативним відділом СІЗО, неповнолітніх осіб - за узгодженням з оперативним відділом і відділом соціально-психологічної роботи СІЗО.

Засуджених, залишених у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, розміщують у відділенні соціально-психологічної служби ізольовано від інших засуджених та ув'язнених.

3. Розміщення ув'язнених і засуджених, які потребують медичної допомоги, проводиться з урахуванням рекомендацій медичних працівників. Ув'язнених і засуджених з ознаками інфекційних або паразитарних захворювань розміщують у камерах, що виділяються під карантин. Строк карантину визначається медичними показаннями.

4. Неповнолітніх осіб розміщують в окремих корпусах, секціях або на поверхах у маломісних камерах (по 2-6 осіб) з додержанням вимог ізоляції, викладених у пункті 1 цієї глави, з урахуванням їх віку, фізичного розвитку, соціальної занедбаності та психологічної сумісності.

5. Ув'язнених і засуджених, підозрюваних або обвинувачених в одному й тому самому кримінальному провадженні, за наявності відповідного рішення особи або органу, які здійснюють кримінальне провадження, тримають роздільно.

6. Ізольовано від інших тримають:

засуджених до довічного позбавлення волі;

засуджених, яким покарання у виді смертної кари або довічного позбавлення волі замінено позбавленням волі на певний строк у порядку помилування або амністії;

осіб, засуджених до покарання у виді арешту.

7. Засуджених, яких тримають у СІЗО у зв'язку з повідомленням про вчинення злочину за іншими кримінальними провадженнями, розміщують з дотриманням вимог ізоляції.

Засуджених, які прибули до СІЗО для участі як свідок або інший учасник кримінального провадження, у тому числі засуджених до довічного позбавлення волі, яких після відбуття десяти років покарання у приміщеннях камерного типу переведено до звичайних жилих приміщень колонії максимального рівня безпеки, тримають разом з іншими засудженими відповідно до визначеного їм рівня безпеки установи виконання покарань.

8. У стаціонарах медичних частин ув'язнених і засуджених, хворих на інфекційні та психічні захворювання, розміщують окремо від інших осіб, що там утримуються, з урахуванням виду захворювання.

9. При переміщенні ув'язнених і засуджених (пересування коридорами і територією СІЗО), під час прийому медичним працівником, персоналом СІЗО, проведення прогулянок, гігієнічного миття, соціально-виховної та психологічної роботи, перебування у виробничих майстернях та робочих камерах необхідно дотримуватися вимог ізоляції.

10. У виняткових випадках з метою забезпечення таємниці досудового розслідування, захисту ув'язнених від можливих посягань на їх життя, запобігання вчиненню ними нового злочину або за наявності на те медичних підстав за відповідним рішенням особи або органу, що здійснює кримінальне провадження, за постановою про переведення ув'язненого(ї) до одиночної камери ([додаток 9](#)), підписаною начальником СІЗО та санкціонованою прокурором, ув'язнених можна тримати в одиночній камері.

Застосування такого заходу до неповнолітніх осіб не допускається, а в разі виникнення загрози життю їх переводять до іншої маломісної або загальної камери. У разі наявності у СІЗО однієї неповнолітньої особи вона тримається наодинці у маломісній або загальній камері під наглядом персоналу СІЗО.

11. Відповідно до [статті 10](#) КВК у разі виникнення небезпеки життю і здоров'ю засудженого, щодо якого згідно із законодавством у зв'язку з його участю у кримінальному судочинстві прийнято рішення про застосування заходів безпеки,

необхідність захисту його від розправи з боку інших засуджених або за заявою засудженого з проханням про забезпечення особистої безпеки, якщо він не допустив порушення режиму, а також у разі необхідності ізоляції засудженого на час підготовки необхідних матеріалів на переведення його до іншого СІЗО або установи виконання покарань дозволяється тримати його в окремій камері карцеру або одиночній камері на загальних підставах до закінчення перевірки, усунення небезпеки, остаточного розв'язання конфлікту або отримання наряду на переведення, але не більше 30 діб. Підставою для такого тримання є постанова про переведення засудженого(ї) до окремої камери карцеру (одиночної камери) на загальних підставах ([додаток 10](#)), винесена начальником СІЗО.

Такі засуджені під час ізоляції на загальних підставах користуються всіма правами, передбаченими цими Правилами.

2. Особливості обладнання камер та інших приміщень СІЗО

1. Камери, карцери та інші приміщення СІЗО забезпечуються меблями, інвентарем і предметами господарського призначення відповідно до наказу Міністерства юстиції України від 27 липня 2012 року [№ 1118/5](#) «Про затвердження Порядку забезпечення, обліку та експлуатації меблів, інвентарю і предметів господарчого призначення та норм їх забезпечення і експлуатації в установах виконання покарань і слідчих ізоляторах Державної кримінально-виконавчої служби України», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30 липня 2012 року за № 1274/21586 (із змінами). Усе обладнання камер і карцерів міцно монтується до стін та підлоги. Гострі кути і виступи обладнання слід закругляти.

Ліжка в камерах встановлюють так, щоб забезпечити право на приватність ув'язнених (засуджених), та у кількості, що відповідає встановленій нормі жилої площі на одну особу.

2. Кожна камера обладнується робочим (денним) та черговим (нічним) освітленням, а також електричними розетками для підключення електроприладів. Керування освітленням та розетками здійснюється з приміщення молодшого інспектора чергової зміни (старшого по корпусному відділенню) та вимикачами, що встановлюються в коридорах біля входних дверей до камер.

Денне освітлення персонал СІЗО вмикає та вимикає у час, визначений розпорядком дня. У нічний час доби (з 22:00 до 06:00) персонал чергової зміни під час огляду камер з метою запобігання вчиненню ув'язненим або засудженим суїциду, заподіяння членушкодження або підготовки до вчинення втечі з-під варти вмикає чергове (нічне) освітлення. Рівень освітлення не повинен заважати відпочинку та сну ув'язнених і засуджених.

3. Для проведення прогулянок ув'язнених та засуджених на території режимної зони або на даху будинку режимного корпусу розташовуються прогулянкові дворики.

У прогулянкових двориках встановлюється спортивний інвентар для занять фізичними вправами (перекладина, бруси). Для неповнолітніх осіб у прогулянкових двориках рекомендується обладнувати майданчики для гри у міні-футбол, баскетбол, волейбол, настільний теніс тощо.

У кожному прогулянковому дворіку встановлюється лавка, яка надійно кріпиться до підлоги. Для дітей віком до трьох років влаштовуються пісочниці та гойдалки.

Прогулянкові дворики для хворих на інфекційні хвороби, у тому числі на туберкульоз, обладнуються окремо від інших двориків. На дверях цих двориків робиться напис «Для хворих на інфекційні хвороби». Забороняється одночасно проводити

прогулянку в прогулянкових двориках ув'язнених і засуджених, які хворіють на різні інфекційні захворювання.

На дверях прогулянкових двориків обладнуються кватирки для зняття (надівання) наручників.

Прогулянкові дворики слід обладнувати так, щоб нічого не перешкоджало природному освітленню, а також козирком для захисту від атмосферних опадів.

4. Для забезпечення належного нагляду та контролю за поведінкою ув'язнених і засуджених, а також інших осіб застосовуються технічні засоби нагляду і контролю.

Адміністрація СІЗО зобов'язана письмово ознайомити ув'язнених і засуджених під їх особистий підпис про застосування технічних засобів нагляду і контролю.

Забороняється використання відеокамер та портативних відеореєстраторів у лазнях, роздягальнях, душових і туалетних кімнатах, приміщеннях (камерах), у яких проводяться медичні обстеження (огляди) ув'язнених та засуджених, особистий обшук з роздяганням, та у кімнатах проведення тривалих побачень.

Кут огляду відеокамер, які встановлені у жилих приміщеннях та камерах, не повинен охоплювати санітарні вузли та душові.

IV. Забезпечення режиму тримання у слідчих ізоляторах

1. Поняття режиму та розпорядку дня

1. Режим у СІЗО - встановлені відповідно до законодавства порядок і умови тримання ув'язнених і засуджених та нагляду за ними.

2. У кожному СІЗО організовується розпорядок дня, розроблений відповідно до типового розпорядку дня ув'язнених і засуджених, яких тримають у СІЗО ([додаток 11](#)), що затверджується наказом начальника СІЗО та доводиться до відома ув'язнених і засуджених, а також персоналу СІЗО. Розпорядок дня, виготовлений друкарським способом, вивіщується в усіх камерах, виробничих майстернях та інших приміщеннях, де перебувають ув'язнені та засуджені.

Розпорядок дня медичної частини (фельдшерського пункту, лікарняного закладу) затверджується завідувачем (керівником) цього закладу та погоджується начальником СІЗО.

2. Організація розпорядку дня персоналу СІЗО

1. Начальник СІЗО організовує роботу персоналу СІЗО за змінним графіком так, щоб перебування осіб рядового та начальницького складу забезпечувалося в СІЗО цілодобово.

2. У вихідні та святкові дні, а також у разі ускладнення оперативної обстановки у СІЗО за рішенням начальника СІЗО організовується цілодобове чергування адміністрації СІЗО.

3. Організація охорони та нагляду за ув'язненими і засудженими у СІЗО

1. Організація охорони та нагляду за ув'язненими і засудженими у СІЗО здійснюється відповідно до законодавства.

2. У випадках, визначених [статтею 19](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення», у СІЗО може бути запроваджено особливий режим строком до тридцяти днів.

У разі запровадження особливого режиму в СІЗО посилюються охорона, нагляд за ув'язненими і засудженими, припиняються всі заходи, що проводяться з ними, а також надання побачень та прийняття посилок і передач, здійснюються передбачені законодавством режимні заходи.

Про запровадження особливого режиму адміністрація СІЗО доводить до відома ув'язнених та засуджених, а також розміщує відповідну інформацію в місцях приймання передач та особистого прийому громадян.

3. Для припинення групових протиправних дій ув'язнених і засуджених та ліквідації їх наслідків використовуються сили і засоби відповідно до законодавства.

4. Адміністрація СІЗО повинна забезпечити охорону та безпеку ув'язнених і засуджених, персоналу СІЗО та інших осіб, які перебувають на території СІЗО.

4. Забезпечення участі ув'язнених і засуджених у кримінальному провадженні

1. Адміністрація СІЗО створює необхідні умови для роботи слідчого, прокурора та слідчого судді (суду) у зв'язку із здійсненням кримінального провадження та забезпечує доставку ув'язнених і засуджених за їх викликами у визначені приміщення в межах СІЗО.

2. Забороняється виведення ув'язнених і засуджених з камер на побачення, а також за викликами під час приймання-здавання чергування (не більше однієї години), приймання їжі (сніданок, обід, вечеря) згідно з розпорядком дня, а також у нічний час (з 22:00 до 06:00).

3. На виконання постанови, письмового доручення слідчого, прокурора або слідчого судді (суду) для здійснення кримінального провадження, медичних експертиз на території СІЗО адміністрація зобов'язана:

надати приміщення;

доставити у зазначене приміщення ув'язненого або засудженого та забезпечити його охорону;

забезпечити допуск у СІЗО осіб, які залучаються для участі в слідчих діях;

вручити або ознайомити з необхідними документами ув'язненого або засудженого;

забезпечити присутність персоналу СІЗО під час проведення обшуку, виїмки, накладення арешту на майно ув'язненого або засудженого, що зберігається на складі СІЗО або знаходиться в його особистому користуванні.

4. З повідомленням про направлення кримінального провадження з одного органу до іншого, відповідями на звернення, скаргами, клопотаннями тощо ув'язнені та засуджені ознайомлюються під розписку ([додаток 12](#)), яка долучається до їх особових справ.

5. Для відправлення ув'язнених і засуджених для участі у слідчих діях або судових засіданнях за межами СІЗО їх виводять з камер та на період оформлення відповідних документів розміщують у приміщеннях збірного відділення не більше ніж на дві години з додержанням вимог ізоляції та заборонаю куріння.

6. Ув'язнені та засуджені перед відправленням для участі в кримінальному провадженні за межами СІЗО повинні отримати набір продуктів харчування, бути одягнені за сезоном, мати охайний зовнішній вигляд.

Особа з числа персоналу СІЗО, відповідальна за видачу продуктів харчування ув'язненим та засудженим, які відправляються за межі СІЗО для участі в кримінальному

провадженні, визначається наказом начальника СІЗО. Про отримання продуктів харчування (або відмову в їх отриманні) ув'язнений або засуджений ставить свій підпис у журналі обліку продуктів харчування, що видаються ув'язненим і засудженим перед відправленням за межі СІЗО ([додаток 13](#)).

7. У разі надходження до СІЗО постанови, письмового доручення слідчого, прокурора або слідчого судді (суду) про здійснення кримінального провадження за участю ув'язненого або засудженого у режимі відеоконференції адміністрація СІЗО зобов'язана доставити цих осіб у спеціально обладнане приміщення СІЗО.

5. Проведення обшуку та огляду речей ув'язнених і засуджених, персоналу СІЗО і громадян, які перебувають на території СІЗО

1. З метою виявлення продуктів харчування, предметів першої необхідності, інших речей та предметів, які забороняється передавати ув'язненим і засудженим, а також використовувати та зберігати при собі, підготовки до втечі з-під варти, розшуку ув'язнених та засуджених, які переховуються, тощо проводяться обшуки та огляди ув'язнених і засуджених, огляди персоналу СІЗО і громадян, які перебувають на території СІЗО, їхніх речей та одягу, транспортних засобів, а також жилих і виробничих приміщень.

Обшуки та огляди ув'язнених і засуджених, персоналу СІЗО і громадян, які перебувають на території СІЗО, проводяться у такій послідовності:

перед початком обшуку чи огляду оголошуються підстави і порядок їх проведення;

пропонується здати гроші, цінні папери і речі, а також продукти харчування та предмети, які заборонено використовувати в СІЗО;

оголошуються права осіб, які підлягають обшуку або огляду, на оскарження дій персоналу СІЗО щодо виконання зазначених заходів;

для проведення особистого обшуку ув'язнений чи засуджений піднімає руки догори і розставляє ноги (в окремих випадках, коли існує припущення про наявність в ув'язненого чи засудженого, який підлягає обшуку, зброї або інших заборонених предметів, які можуть бути знаряддям для вчинення злочину, йому пропонується обпертися руками об стіну розкритими долонями і розставити ноги. У таких випадках обшук проводиться не менше ніж двома особами);

для проведення огляду персоналу СІЗО і громадян, які перебувають на території СІЗО, їм пропонується особисто пред'явити речі і предмети, що їм належать, для поверхневого огляду. Для перевірки внутрішнього вмісту на вимогу осіб, які проводять огляд, валізи, сумки, пакети, футляри розкриваються їх власниками, а кишені одягу вивертаються. Особам, які відмовилися від проведення огляду, прохід до СІЗО забороняється;

за фактом вилучення грошей, цінних паперів і речей, а також продуктів харчування та предметів, які заборонено використовувати в СІЗО, та про шляхи їх надходження до зони, що охороняється, особи, щодо яких було проведено обшук, мають право надавати письмові пояснення;

після завершення обшуків та оглядів проводиться опитування осіб, у яких проведено обшуки та огляди, на наявність у них скарг і заяв.

2. Особистий обшук може проводитися як з роздяганням, так і без роздягання.

Особистому обшуку з роздяганням підлягають ув'язнені та засуджені під час їх прибуття до СІЗО, перед відправленням за його межі, під час поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної

камери), перед проведенням тривалого побачення і після його завершення, а також у разі наявності у персоналу СІЗО інформації про те, що ці особи мають предмети або речовини, заборонені до зберігання і використання. В останньому випадку обшук проводиться за рішенням начальника СІЗО або його заступника, а за їх відсутності - чергового помічника.

Під час проведення особистого обшуку з роздяганням ув'язненому чи засудженому дозволяється зняти одяг вище пояса, а потім вдягнутися, перш ніж знімати решту одягу.

Обстеження порожнин тіла, а також огляд протезів, пов'язок, пластирів, гіпсових та інших пов'язок здійснює лише кваліфікований медичний працівник, як правило, за винятком лікуючого лікаря.

Особистий обшук з роздяганням проводиться в окремому ізольованому приміщенні. Під час проведення обшуку з роздяганням персонал СІЗО використовує одноразові медичні рукавички.

Особистому обшуку без роздягання підлягають ув'язнені і засуджені під час виведення їх з камер та приміщення до них, виходу на роботу та повернення з роботи, а також ув'язнені і засуджені, які допустили порушення вимог режиму.

Особистий обшук без роздягання під час виходу ув'язнених та засуджених на роботу та повернення з роботи проводиться у спеціально визначених адміністрацією СІЗО місцях.

Присутність осіб іншої статі з обшукуванням під час обшуку з роздяганням та обшуку без роздягання не допускається.

3. Умови і методи проведення обшуків та оглядів не повинні ображати честь та принижувати гідність ув'язнених і засуджених, а також інших осіб, які підлягають обшуку або огляду. Неприпустимими є зауваження з приводу фізичних вад, особливостей анатомічної будови, вживання непристойних виразів, брутальне або некоректне поведіння з особами, які підлягають обшуку або огляду.

4. Під час обшуків та оглядів не допускається безпідставне пошкодження білизни, одягу, майна та інших предметів, що належать ув'язненим, засудженим або іншим особам, псування продуктів харчування, інженерно-технічних засобів охорони, інвентарю та іншої власності СІЗО.

У разі виявлення заборонених речей і предметів, зашитих в одязі, тканина акуратно розпорується по швах, із взуття виймаються супінатори та знімаються металеві набійки. Ремонт одягу та взуття здійснюється за заявою ув'язненого чи засудженого у відповідних майстернях СІЗО.

5. Огляд речей ув'язнених і засуджених проводиться в їх присутності під час прийому до СІЗО, перед відправленням за його межі, під час переведення до іншої камери, стаціонару медичної частини або приміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери). У всіх інших випадках огляд речей ув'язнених і засуджених проводиться в присутності ув'язненого або засудженого, який чергує по камері.

Під час проведення обшуку та огляду жилого приміщення, в якому проживають засуджені, залишені у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, їх особистих речей та предметів зобов'язані бути присутніми начальник відділення соціально-психологічної служби або особа, яка виконує його обов'язки, старший днювальний гуртожитку, а під час обшуку та огляду виробничої майстерні або робочої камери - особа з числа персоналу СІЗО, відповідальна за приміщення, один із засуджених, які працюють у цьому приміщенні.

6. Під час проведення особистого обшуку або огляду речей ув'язнених і засуджених можуть застосовуватися технічні засоби виявлення заборонених предметів, речовин і продуктів харчування. Рентгенівську апаратуру дозволяється застосовувати тільки для обшуку одягу або огляду речей ув'язнених і засуджених. З дозволу начальника СІЗО та за наявності мотивованого дозволу медичного працівника проводиться рентгеноскопія тіла ув'язненого чи засудженого.

6. Порядок вилучення в ув'язнених і засуджених грошей, цінних речей та предметів

1. Гроші, вилучені в ув'язнених або засуджених під час приймання до СІЗО, зараховуються на їх особові рахунки, а цінні речі і предмети здаються на склад для зберігання.

2. Вилучені або прийняті на зберігання від ув'язнених чи засуджених гроші, цінності, особисті речі, предмети за їх письмовою згодою (заявою) можуть бути передані (переказані) родичам або іншим особам.

3. Продукти харчування, предмети першої необхідності, інші речі та предмети, які не заборонені для передачі ув'язненим та засудженим, а також для користування та зберігання, але які перебувають в ув'язнених чи засуджених понад визначену [пунктом 6](#) глави 4 розділу I цих Правил кількість або вагу, вилучаються та здаються на склад для зберігання, про що посадові особи СІЗО складають акт, який підписує ув'язнений або засуджений, у якого було вилучено продукти харчування, речі і предмети, та посадова особа СІЗО, яка прийняла ці речі на склад для зберігання.

Продукти харчування, заборонені для зберігання ув'язненими та засудженими, за їх письмовою заявою можуть бути здані на склад СІЗО для передачі родичам або іншим особам. Заборонені для зберігання ув'язненими та засудженими продукти харчування, що перебувають на складі, у разі природного їх псування або закінчення терміну придатності знищує комісія СІЗО, про що складається акт, з яким ув'язнені та засуджені ознайомлюються під підпис.

4. Вилучені в ув'язнених гроші та цінні речі і предмети, отримані шляхом обману під час тримання у СІЗО або власник яких не встановлений, передаються в дохід держави згідно з постановою про передавання заборонених для зберігання речей та предметів у дохід держави ([додаток 14](#)), підписаною начальником СІЗО та санкціонованою прокурором.

5. Вилучення грошей, цінних речей та предметів у засуджених, щодо яких вироки набрали законної сили, проводиться відповідно до [статей 59, 102](#) КВК.

6. За фактом вилучення в ув'язнених чи засуджених продуктів харчування, предметів першої необхідності, інших речей та предметів, заборонених для передавання, а також для користування та зберігання при собі, за рішенням адміністрації СІЗО у десятиденний строк проводиться службове розслідування.

7. Особливості відвідування СІЗО

1. Відвідування СІЗО - проходження осіб до зони, що охороняється, з метою ознайомлення з умовами тримання та праці ув'язнених і засуджених, проведення концертів, виступів, богослужінь тощо, спілкування з ув'язненими та засудженими, їх фото- і відеозйомки (за згодою), а також ознайомлення з умовами праці персоналу та функціонуванням об'єктів СІЗО.

2. Пропускний режим установлює адміністрація СІЗО.

3. Осіб, які відвідують СІЗО, пропускають до СІЗО та випускають з нього за перепусткою відповідного зразка з одночасним пред'явленням паспорта або іншого документа, що посвідчує особу.

4. Відповідно до [статті 7](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» особи, які заходять на територію СІЗО або виходять з неї, та їхні речі підлягають огляду. Під час проведення оглядів можуть використовуватися металодетектори, а також детектори виявлення вибухових та наркотичних речовин.

Особам, які відмовилися від проведення огляду, прохід до СІЗО забороняється.

5. Особам, які заходять на територію СІЗО, забороняється проносити із собою продукти харчування, речі та предмети, заборонені для зберігання і користування ув'язненими і засудженими. Пакети, сумки, речі та предмети особи, які заходять на територію СІЗО, здають на зберігання до спеціально виділених адміністрацією СІЗО приміщень, шаф.

У разі надходження інформації про те, що відвідувач всупереч установленому порядку намагається пронести продукти харчування, речі та предмети, заборонені для зберігання і користування ув'язненими та засудженими, начальник СІЗО або його заступник, а в разі їх відсутності - черговий помічник приймає рішення про проведення особистого огляду такої особи у порядку, передбаченому [пунктом 1](#) глави 5 цього розділу.

6. Персонал СІЗО, який проводить особистий огляд, зобов'язаний бути ввічливим і не допускати дій, що порушують права людини та принижують її гідність. Оглядові має передувати пропозиція пред'явити заборонені речі, предмети і речовини.

Огляд проводиться в окремому ізольованому приміщенні тільки особами однієї статі з особою, яка підлягає огляду. Забороняється проводити в одному приміщенні огляд декількох осіб одночасно.

7. Відвідування засуджених, залишених у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, осіб, засуджених до обмеження волі, які на підставі [статті 57](#) КВК підлягають направленню до місця відбування покарання, осіб, засуджених до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань, без спеціального дозволу (акредитації) в будь-який час доби для здійснення контролю та проведення перевірок здійснюється у порядку, передбаченому [статтею 24](#) КВК.

8. Працівникам правоохоронних органів, суду, захисникам та адвокатам або іншим фахівцям у галузі права, які за законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, дозволяється проносити матеріали та документи, необхідні їм для здійснення повноважень, визначених законодавством, з обов'язковим їх оглядом на контрольно-пропускному пункті.

9. Педагогічним працівникам дозволяється проносити із собою підручники, навчальні посібники, необхідні для проведення занять, медичним працівникам - науково-популярну літературу, брошури, плакати, пам'ятки на медичну тематику, фотоапарати для фіксації наявних тілесних ушкоджень в ув'язнених та засуджених.

{Пункт 9 глави 7 розділу IV із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства юстиції № 564/5 від 14.02.2020}

10. Для всебічного й об'єктивного висвітлення діяльності СІЗО та отримання інтерв'ю у адміністрації, персоналу, ув'язнених та засуджених представники засобів масової інформації можуть відвідувати територію цих установ за наявності спеціального дозволу.

11. Оформлення спеціальних дозволів представникам засобів масової інформації для відвідування СІЗО та взаємодію з ними здійснює Адміністрація ДКВС, керівництво міжрегіональних управлінь або начальники СІЗО.

Допуск представників засобів масової інформації на територію СІЗО здійснюється на підставі виданого спеціального дозволу, паспорта та редакційного посвідчення або іншого документа, що засвідчує належність до засобу масової інформації.

12. Для отримання спеціального дозволу на відвідування СІЗО представники засобів масової інформації подають не пізніше ніж за п'ять робочих днів до дати запланованого відвідування до Адміністрації ДКВС, керівництва міжрегіонального управління або начальника СІЗО подання із зазначенням:

повного найменування засобу масової інформації, дати і номера реєстрації, місцезнаходження, номера телефону (факсу), електронної адреси;

найменування СІЗО, яке планується відвідати (якщо подання направлено до Адміністрації ДКВС чи міжрегіонального управління);

мети, дати та часу відвідування СІЗО;

прізвища, імені та по батькові представника засобу масової інформації, щодо якого вноситься подання, серії та номера паспорта, коли і ким виданий;

номера редакційного посвідчення або інших документів, що засвідчують належність до засобу масової інформації;

особи, з якою планується записати інтерв'ю (коментар), та орієнтовної тематики.

Подання, що не містить зазначеної інформації, не розглядається, про що письмово повідомляється засіб масової інформації.

13. За результатами розгляду подання не пізніше двох робочих днів до дати відвідування Адміністрація ДКВС (міжрегіональне управління, адміністрація СІЗО) надсилає спеціальний дозвіл на відвідування СІЗО або лист про відмову в його наданні представнику засобу масової інформації, який направив подання, із зазначенням причини відмови.

За рішенням керівництва Адміністрації ДКВС, міжрегіонального управління або начальника СІЗО встановлюються обмеження щодо доступу до окремих об'єктів СІЗО та проведення фото- й відеозйомки. До об'єктів з обмеженим доступом належать охоронні споруди, периметр, спостережні вишки, зовнішні пости, вартове приміщення, кімнати для зберігання зброї та спеціальних засобів, а також приміщення, оснащені системами нагляду і контролю, де персонал СІЗО здійснює спостереження за станом систем сигналізації, відеоспостереження, контролювання доступу та інших систем нагляду і контролю.

14. Відвідування представниками засобів масової інформації ув'язнених та засуджених, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені у СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням з метою одержання у них інтерв'ю здійснюється шляхом надання їм побачення, передбаченого [статтею 12](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення», та проводиться з письмового дозволу слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження, органу, що проводить екстрадиційну перевірку.

Відвідування засуджених представниками засобів масової інформації здійснюється шляхом надання їм короткострокового побачення, передбаченого [статтями](#)

[51](#), [59](#), [110](#), [151](#) КВК. Дозвіл на проведення побачення надається начальником СІЗО або особою, яка виконує його обов'язки.

15. Відмова в наданні спеціального дозволу на відвідування СІЗО надсилається представникам засобів масової інформації якщо:

ув'язнений або засуджений письмово відмовляється від побачення;

слідчий або суд, які здійснюють кримінальне провадження, орган, що проводить екстрадиційну перевірку, не дають письмового дозволу на побачення з ув'язненими або засудженими, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені у СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням;

у СІЗО запроваджено режим особливих умов.

16. Представники об'єднань громадян, релігійних та благодійних організацій, які на підставі [статті 12](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статті 25](#) КВК бажають надавати допомогу у виправленні і ресоціалізації ув'язнених та засуджених, проведенні соціально-виховної роботи, можуть відвідувати СІЗО за наявності відповідного дозволу.

Дозвіл представникам об'єднань громадян, релігійних та благодійних організацій на відвідування СІЗО та взаємодію з ними надає Адміністрація ДКВС, керівництво міжрегіонального управління або начальники СІЗО.

Для отримання такого дозволу об'єднання громадян, релігійні або благодійні організації не пізніше ніж за п'ять робочих днів до дати запланованого відвідування подають до Адміністрації ДКВС, керівництва міжрегіонального управління або начальника СІЗО заяву, в якій зазначають:

повне найменування об'єднання громадян, релігійної чи благодійної організації, місцезнаходження, номер телефону (факсу), електронну адресу;

найменування СІЗО, яке планується відвідати (у разі надіслання заяви до Адміністрації ДКВС чи керівництва міжрегіонального управління);

дату та час відвідування СІЗО;

прізвище, ім'я, по батькові представників об'єднання громадян, релігійної чи благодійної організації, які планують відвідати СІЗО, серію та номер паспорта, коли і ким виданий.

До заяви додаються копії свідоцтва про державну реєстрацію та статуту.

Крім того, священнослужителі, релігійні проповідники, наставники, інші представники зарубіжних релігійних організацій, які є іноземними громадянами і тимчасово перебувають в Україні, повинні надати копію офіційного погодження Міністерством культури України можливості провадження проповідницької чи іншої канонічної діяльності та виконання релігійних обрядів.

17. За результатами розгляду заяви не пізніше двох робочих днів до дати відвідування Адміністрація ДКВС, керівництво міжрегіонального управління або адміністрація СІЗО надає дозвіл на відвідування СІЗО, про що повідомляє об'єднання громадян, релігійну або благодійну організацію.

У разі відсутності у заяві інформації або копій документів, зазначених у пункті 16 цієї глави, об'єднання громадян, релігійна або благодійна організація письмово

повідомляються про відмову у дозволі на відвідування СІЗО не пізніше двох робочих днів до дати відвідування із зазначенням причини відмови.

18. Представники об'єднань громадян, релігійних та благодійних організацій, які на постійній основі беруть участь у виправленні і ресоціалізації засуджених, проведенні соціально-виховної роботи, можуть відвідувати СІЗО за спрощеною процедурою.

Для цього зазначеним особам видається перепустка на певний період (місяць, квартал) та на цей період складається графік візитів, який затверджує начальник СІЗО.

19. Особи, які мають право проводити богослужіння та відправляти релігійні обряди, можуть проносити із собою на територію СІЗО речі та предмети, які використовуються під час їх проведення, а також релігійну літературу. Зазначені речі і предмети підлягають візуальному огляду.

20. У випадках порушення представниками засобів масової інформації, об'єднань громадян, релігійних та благодійних організацій вимог встановленого режиму за рішенням адміністрації СІЗО відвідування може бути припинено на будь-якій його стадії.

8. Особистий прийом ув'язнених і засуджених та інших осіб адміністрацією СІЗО

1. Особистий прийом ув'язнених і засуджених здійснюють щодня протягом робочого часу, крім вихідних і святкових днів, начальник СІЗО, його заступники та начальники відділів і служб за графіком, затвердженим начальником СІЗО. Психолог здійснює прийом ув'язнених і засуджених щодня, крім вихідних і святкових днів. Графік доводиться до відома ув'язнених і засуджених, яких тримають у СІЗО.

2. Запис на особистий прийом здійснюють посадові особи СІЗО щодня під час кількісної перевірки ув'язнених і засуджених. Заяви про прийом подаються письмово на ім'я начальника СІЗО, реєструються в порядку черговості їх подання у журналі прийому ув'язнених і засуджених з особистих питань (далі - журнал прийому) ([додаток 15](#)) із зазначенням посадової особи, до якої ув'язнений чи засуджений бажає потрапити на прийом.

3. Прийом ведеться в порядку черговості подання заяв за їх порядковим номером в [журналі прийому](#). Після закінчення особистого прийому в журналі прийому та на заяві про особистий прийом фіксуються його результати. Заява підшивається до особової справи ув'язненого чи засудженого.

4. Особистий прийом ув'язнених і засуджених адміністрація СІЗО проводить у службових приміщеннях у межах корпусних відділень.

5. Особистий прийом родичів ув'язнених і засуджених або інших осіб проводиться за затвердженим начальником СІЗО графіком, який вивіщується в приміщенні для відвідувачів. У цьому самому приміщенні проводиться запис громадян на особистий прийом.

9. Надання прогулянки ув'язненим і засудженим

1. Ув'язнені та засуджені, у тому числі поміщені в карцер чи дисциплінарний ізолятор, переведені до приміщення камерного типу (одиначної камери), мають право на щоденну прогулянку тривалістю не менше однієї години (неповнолітні особи, засуджені до покарання у виді арешту, - двох годин).

Неповнолітнім особам, вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей віком до трьох років, хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин.

Прогулянка для неповнолітніх осіб, жінок, які мають при собі дітей до трьох років, та хворих (з дозволу лікаря) за їх згодою може бути замінена на заняття у спортивній залі чи розділена на дві частини тривалістю не менше ніж одна година кожна.

Тривалість прогулянки адміністрація СІЗО може зменшувати на прохання ув'язнених і засуджених у разі несприятливих погодних умов, а також у разі виникнення надзвичайних обставин. Для дострокового припинення прогулянки ув'язнені і засуджені звертаються з проханням до чергового помічника, який доповідає про це адміністрації СІЗО для прийняття рішення по суті прохання.

2. Прогулянка проводиться згідно з графіком, затвердженим начальником СІЗО, на території відповідно обладнаних двориків.

3. У разі відмови ув'язнених чи засуджених від прогулянки вони залишаються в камері під постійним наглядом персоналу СІЗО.

4. Ув'язнених і засуджених виводять на прогулянку покамерно - одночасно всі з однієї камери. Ув'язнені і засуджені, яких виводять на прогулянку, повинні бути одягнені за сезоном. У разі порушення ув'язненими чи засудженими режиму під час перебування в прогулянкових двориках за рішенням начальника СІЗО, його заступника, а в разі їх відсутності - чергового помічника прогулянка припиняється для проведення перевірки.

V. Підстави та порядок застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, гамівної сорочки, службових собак та вогнепальної зброї

1. Загальні положення

1. Порядок та підстави для застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, гамівної сорочки, службових собак та вогнепальної зброї до ув'язнених та засуджених визначаються відповідно до [статті 18](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статті 106](#) КВК.

2. Вид спеціального засобу, час початку та інтенсивність його застосування визначаються з урахуванням обстановки, що склалася, характеру правопорушення та особи правопорушника.

3. Застосуванню заходів фізичного впливу, спеціальних засобів та гамівної сорочки має передувати попередження про намір їх використання, якщо це можливо за певних обставин. Попередження може бути здійснено голосом, у разі значної відстані або звернення до великої групи людей - через гучномовні установки, підсилювачі мови і в кожному випадку бажано рідною мовою осіб, проти яких ці засоби застосовуватимуть.

Без попередження заходи фізичного впливу і спеціальні засоби можуть застосовуватися, якщо виникла безпосередня загроза життю чи здоров'ю персоналу СІЗО або інших осіб.

4. У разі неможливості уникнути застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів та гамівної сорочки вони не повинні перевищувати міри, необхідної для виконання покладених на персонал СІЗО обов'язків, і мають зводитися до завдання якнайменшої шкоди здоров'ю ув'язнених і засуджених.

5. За кожним фактом застосування фізичної сили, спеціальних засобів, гамівної сорочки та вогнепальної зброї складається рапорт, який розглядає начальник СІЗО або особа, яка виконує його обов'язки, та проводиться перевірка щодо обґрунтованості їх застосування. Рапорт реєструється у спеціальному журналі та долучається до особової справи ув'язненого чи засудженого.

Про всі випадки застосування фізичної сили, спеціальних засобів та гамівної сорочки адміністрація СІЗО негайно повідомляє прокурора, а про всі випадки застосування вогнепальної зброї - прокурора та Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

6. Забороняється застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками вагітності, осіб похилого віку або з вираженими ознаками інвалідності та неповнолітніх осіб, крім випадків учинення ними групового або збройного нападу, який загрожує життю і здоров'ю персоналу СІЗО чи інших осіб, або збройного опору.

Забороняється застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю до жінок під час медичних обстежень, переймів, пологів та після народження дитини. У випадках, передбачених [статтею 18](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статтею 106](#) КВК, застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів та вогнепальної зброї до таких осіб дозволяється виключно з дозволу лікаря.

7. Ув'язненому чи засудженому, до якого було застосовано фізичну силу, спеціальні засоби, гамівну сорочку або вогнепальну зброю, в обов'язковому порядку проводиться медичний огляд та у разі потреби негайно надається екстрена медична допомога. Результати медичного огляду реєструються в медичній карті ув'язненого чи засудженого.

8. Носіння персоналом СІЗО спеціальних засобів в межах території СІЗО, що охороняється, має бути за можливості максимально прихованим від оточення.

2. Застосування спеціальних засобів, фізичної сили та гамівної сорочки

1. Кайданки до ув'язнених та засуджених застосовуються за рішенням начальника СІЗО, його заступника, чергового помічника та його заступника, старшого по корпусному відділенню і начальника варті з переміщення ув'язнених і засуджених у таких випадках:

вчинення фізичного опору персоналу СІЗО або прояви буйства (до заспокоєння);

відмова слідувати до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, приміщення камерного типу (одиначної камери);

виведення з камер та переміщення ув'язнених і засуджених, які схильні до втечі, нападу та захоплення заручників;

якщо є обґрунтовані підстави вважати, що ув'язнений (засуджений) своїми небезпечними діями може завдати шкоду собі або оточуючим;

спроба самогубства, членоушкодження, нападу на ув'язнених і засуджених або інших осіб;

переміщення ув'язненого чи засудженого, який вчинив втечу з-під варті (охорони), після затримання.

Кайданки застосовуються до ув'язненого чи засудженого у положенні «руки за спиною» з урахуванням його фізичних вад та стану здоров'я. Забороняється приковування ув'язнених та засуджених кайданками до будь-яких конструкцій, споруд тощо.

Через кожні дві години персонал СІЗО здійснює перевірку стану фіксації замків (за потреби - послаблює фіксацію), а медичний працівник - стану здоров'я ув'язненого чи засудженого. Персонал СІЗО застосовує кайданки, доки в цьому є нагальна потреба, з урахуванням випадків, зазначених у цьому пункті.

Кайданки знімають під час відправлення індивідуальних потреб, приймання їжі ув'язненим та засудженим, за вимогою медичного працівника, за наказом осіб, які прийняли рішення про їх застосування, або за наказом начальника, вищого за посадою.

У разі доцільності подальшого їх застосування персонал СІЗО складає рапорт на ім'я посадових осіб, зазначених в абзаці першому цього пункту.

2. Персонал СІЗО має право самостійно застосовувати засоби сльозогінної та дратівної дії для:

захисту персоналу СІЗО та інших осіб, самозахисту від нападу та інших дій, що створюють загрозу життю або здоров'ю;

припинення масових заворушень і групової непокори з боку ув'язнених та засуджених;

відбиття нападу на будівлі, приміщення, споруди і транспортні засоби СІЗО або звільнення їх у разі захоплення;

припинення фізичного опору особовому складу чергової зміни, варті, персоналу СІЗО;

звільнення заручників.

3. Персонал СІЗО має право самостійно застосовувати гумові (пластикові) кийки та фізичну силу для:

захисту персоналу СІЗО та інших осіб, самозахисту від нападу та інших дій, що створюють загрозу життю або здоров'ю;

припинення масових заворушень і групової непокори з боку ув'язнених та засуджених;

відбиття нападу на будівлі, приміщення, споруди і транспортні засоби СІЗО або звільнення їх у разі захоплення;

припинення опору особовому складу чергової зміни, варті, персоналу СІЗО;

затримання ув'язнених та засуджених, які вчинили втечу з-під варти (охорони);

звільнення заручників.

Забороняється нанесення ударів гумовим (пластиковим) кийком по голові, шиї, ключичній ділянці, статевих органах, попереку (куприку) і в живіт.

4. Застосування гамівної сорочки належить до крайніх заходів впливу на ув'язнених та засуджених і може мати місце лише тоді, коли заходи щодо припинення буйства, передбачені [пунктом 1](#) цієї глави, є безрезультатними.

Гамівна сорочка застосовується тільки за рішенням начальника СІЗО або особи, яка виконує його обов'язки, у присутності чергового помічника і медичного працівника. Вказівка медичного працівника про неможливість застосування гамівної сорочки до ув'язненого чи засудженого підлягає безумовному виконанню.

Гамівна сорочка застосовується в камері для заспокоєння буйних осіб або іншому ізольованому приміщенні не менше ніж трьома молодшими інспекторами чергової зміни. Ув'язнений чи засуджений у гамівній сорочці поміщується обличчям догори і тримається у ній до заспокоєння, але не більше двох годин.

Увесь час перебування у гамівній сорочці ув'язнений чи засуджений повинен бути під наглядом молодшого інспектора та медичного працівника. Зняття гамівної сорочки проводиться трьома молодшими інспекторами чергової зміни.

До жінок, осіб похилого віку або з вираженими ознаками інвалідності та неповнолітніх осіб гамівна сорочка не застосовується.

3. Застосування вогнепальної зброї

1. Вогнепальна зброя застосовується без попередження:

під час збройного нападу ув'язнених або засуджених на персонал СІЗО та осіб, які перебувають на території СІЗО, у разі наявності загрози їх життю чи здоров'ю;

щодо ув'язненого або засудженого, який скоює втечу з-під варти на транспортному засобі під час його руху, якщо він своїми діями створює загрозу життю чи здоров'ю людей;

під час втечі вночі, в умовах недостатньої видимості, а також у лісистій місцевості;

для припинення спроби заволодіти вогнепальною зброєю;

під час затримання ув'язненого або засудженого, який чинить збройний опір.

2. Вогнепальна зброя застосовується після попереджувального вигуку «Стій, стрілятиму!» і пострілу вгору під час:

спроби ув'язненого або засудженого подолати лінію охорони на огорожених об'єктах, в усіх інших випадках - після подолання лінії охорони (крім випадків застосування зброї без попередження, зазначених у пункті 1 цієї глави);

звільнення заручників;

переслідування ув'язненого або засудженого, який скоїв втечу;

явного нападу на персонал СІЗО та осіб, які перебувають на території СІЗО, коли їх життю чи здоров'ю загрожує безпосередня небезпека.

3. Після поранення або смерті внаслідок застосування вогнепальної зброї забезпечується охорона місця події до прибуття прокурора або слідчого.

У разі смерті або поранення ув'язненого або засудженого за межами СІЗО, коли немає можливості забезпечити охорону місця події силами варті, посадова особа СІЗО повідомляє про те, що сталося, чергову частину СІЗО та чергову частину найближчого територіального органу Національної поліції України для надання допомоги варті в забезпеченні охорони місця події. Особам, пораним внаслідок застосування зброї, надається екстрена медична допомога.

{Пункт 3 глави 3 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства юстиції № 564/5 від 14.02.2020}

4. Застосування службових собак

1. Службові собаки застосовуються:

для охорони території та приміщень СІЗО;

під час огляду транспортних засобів і вантажів;

для розшуку, затримання та супроводу ув'язнених або засуджених, які вчинили втечу з-під варти (охорони), а також при переміщенні на обмінні пункти та у зворотному напрямку;

для перевірки стану контрольно-слідової смуги зовнішньої і внутрішньої заборонених зон та вказаної у плані охорони смуги місцевості, що прилягає до СІЗО;

під час проведення обшуків і оглядів приміщень та території СІЗО для виявлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи інших одурманюючих засобів, а також виявлення вибухових речовин, зброї та набоїв;

під час переміщення засуджених до довічного позбавлення волі чоловіків (у тому числі тих, вироки щодо яких не набрали законної сили) на території СІЗО за межами режимного корпусу;

для припинення масових заворушень та проявів групової непокори ув'язнених та засуджених у СІЗО.

2. Службові собаки використовуються на довгому або короткому повідках, у наморднику або без нього з урахуванням конкретної ситуації, що склалася, а також фізичних вад і стану здоров'я ув'язнених та засуджених.

VI. Придбання продуктів харчування, предметів першої необхідності, отримання передач, посилок, бандеролей та грошових переказів

1. Порядок придбання ув'язненими і засудженими продуктів харчування та предметів першої необхідності

1. Для придбання ув'язненими і засудженими продуктів харчування і предметів першої необхідності в СІЗО відкриваються та функціонують крамниці і столи замовлень, які провадять свою діяльність відповідно до законодавства.

2. Відповідно до [статті 9](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» ув'язнені мають право купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення.

Засудженим відповідно до [статті 108](#) КВК дозволяється придбавати за безготівковим розрахунком продукти харчування, одяг, взуття, білизну і предмети першої необхідності на гроші, зароблені в колоніях та СІЗО, одержані за переказами, за рахунок пенсії та іншого доходу без обмеження їх обсягу.

3. Виводити ув'язнених і засуджених із камер до крамниці та столу замовлень не дозволяється, товари для них купує персонал СІЗО. Графік роботи крамниці та столу замовлень СІЗО, асортимент і ціни на товари передають до кожної камери (жилого приміщення) для ознайомлення з ними ув'язнених і засуджених.

4. Адміністрація СІЗО створює умови, щоб кожний ув'язнений чи засуджений мав змогу придбавати продукти харчування та предмети першої необхідності в крамниці цієї установи не менше двох разів на тиждень.

5. Тим, хто бажає придбати продукти харчування та предмети першої необхідності, видається бланк заяви ([додаток 16](#)), який після заповнення здається персоналу СІЗО для передавання в бухгалтерію.

Бухгалтер СІЗО перевіряє наявність коштів на особових рахунках ув'язнених і засуджених та списує з них гроші на суму придбаних товарів.

Продукти харчування та предмети першої необхідності розносять по камерах та видають ув'язненим і засудженим під особистий підпис у розписці, розміщеній на бланку заяви. Засуджені, залишені у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, одержують придбані продукти харчування та предмети першої необхідності самостійно.

6. Ув'язнені та засуджені за бажанням можуть користуватися послугами установ та підприємств комунально-побутового обслуговування за місцем розташування СІЗО.

До таких послуг належать пошиття одягу та взуття цивільного зразка, їх ремонт, чищення одягу, ремонт побутової техніки та годинників, що належать засудженим, фото-, відеозйомка (під контролем персоналу СІЗО), а також інші послуги з дозволу адміністрації СІЗО. Засуджені можуть сплачувати за своє заочне (дистанційне) навчання.

Для надання додаткових послуг ув'язнені та засуджені можуть запрошувати відповідних фахівців з дозволу адміністрації СІЗО.

Додаткові послуги надаються ув'язненим чи засудженим на підставі їх заяви на ім'я начальника СІЗО та сплачуються за рахунок коштів, які є на їх особових рахунках.

2. Порядок одержання ув'язненими і засудженими передач

1. Відповідно до [статті 9](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статті 112](#) КВК ув'язнені і засуджені мають право одержувати передачі.

2. Передачі приймаються в порядку черговості відвідувачів. Для приймання передач у визначеному адміністрацією СІЗО місці обладнується окрема кімната, розташована суміжно з приміщенням для відвідувачів. Кімната для приймання передач обладнується спеціальним вікном для спілкування молодшого інспектора чергової зміни з відвідувачами.

У приміщенні для відвідувачів установлюються столи з письмовим приладдям, меблями, скринька для скарг та заяв. На видному місці вивішуються оголошення із зазначенням часу приймання передач, надання побачень, перелік продуктів харчування, предметів першої необхідності, інших речей та предметів, заборонених для передавання ув'язненим і засудженим, витяги з нормативно-правових актів, що визначають порядок надання побачень, приймання передач, встановлюють відповідальність громадян за їх порушення, графік приймання громадян адміністрацією СІЗО та інша необхідна інформація.

3. Особа, яка принесла передачу, заповнює і підписує заяву у двох примірниках ([додаток 17](#)), обидва примірники заяви, передачу, паспорт або інший документ, що посвідчує особу, здає молодшому інспектору чергової зміни, який перевіряє вміст передачі за найменуваннями, кількістю предметів, продуктів харчування та їх вагою, а також оглядає її відповідно до порядку огляду вмісту посилок (передач) та бандеролей ([додаток 18](#)).

4. Молодші інспектори чергової зміни, які приймають передачі, повинні бути одягнені в білі халати, мати в санітарних книжках відмітку про проходження медичного огляду, дотримуватися правил гігієни і санітарії, поводитись ввічливо і ставитися з повагою до осіб, які принесли передачу.

5. Звірка ваги та вмісту передач здійснюється у присутності осіб, що їх доставили (до ваги передачі не зараховуються предмети особистої гігієни, предмети першої

необхідності, лікарські засоби, їх аналоги та медичні вироби у фабричній закритій непошкодженій упаковці).

Паспорт або документ, що посвідчує особу, повертають після проведення звірки або огляду вмісту передачі.

Продукти харчування, предмети першої необхідності, інші речі та предмети, які заборонено передавати ув'язненим і засудженим, повертають особі, яка принесла передачу, із зазначенням причини повернення.

Виявлені в передачі предмети, вироби та речовини, вилучені з цивільного обігу; будь-яка зброя, набої, вибухові речовини, а також спеціальні засоби та засоби активної оборони; гроші, банківські картки, цінні речі, цінні папери; оптичні прилади (крім окулярів); будь-які вироби з дорогоцінних металів; дріжджі, спиртні, слабоалкогольні напої і пиво; наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги та прекурсори; радіоелектронні засоби, призначені для передавання чи приймання радіосигналів (радіостанції, комунікатори, мобільні телефони та зарядні пристрої до них, SIM-картки, скетч-картки поповнення рахунку мобільного зв'язку, пейджери, роутери тощо); будь-які колючо-ріжучі предмети, ножі, сокири, молотки, ножівкові полотна; гральні карти заводського або кустарного виготовлення; топографічні карти, компаси; формений одяг і знаки розрізнення військовослужбовців та працівників правоохоронних органів передаються до оперативного відділу СІЗО для проведення перевірки і вжиття заходів, визначених законодавством.

6. Після приймання передачі молодший інспектор чергової зміни повертає перший примірник заяви особі, яка принесла передачу, з розпискою в прийманні, а другий примірник заяви після підпису ув'язненого чи засудженого щодо одержання передачі долучає до його особової справи.

У картці обліку побачень, видачі посилок (передач) і бандеролей ([додаток 19](#)) робиться відмітка про одержання передачі, її вміст і вагу, після чого передачу видають зазначеним особам.

Отримані від родичів ув'язнених та засуджених чи інших осіб лікарські засоби або їх аналоги зберігаються в медичній частині (лікарняному закладі) в окремих шафах. Їх облік та видачу здійснюють працівники медичної частини (лікарняного закладу) відповідно до [Порядку організації надання медичної допомоги засудженим до позбавлення волі](#), затвердженого наказом Міністерства юстиції України, Міністерства охорони здоров'я України від 15 серпня 2014 року № 1348/5/572, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20 серпня 2014 року за № 990/25767 (із змінами).

У випадках відмови ув'язненого чи засудженого з будь-яких причин прийняти передачу адміністрація СІЗО робить про це відмітку на другому примірнику заяви. Вміст передачі повертають особам, які принесли передачу (за можливості), або знищують за згодою ув'язненого чи засудженого, про що складається акт, який підписує персонал СІЗО, ув'язнений або засуджений. Ув'язнений або засуджений може викласти в акті зауваження та пояснення щодо причин відмови прийняти передачу. Після цього акт разом з другим примірником заяви на приймання передачі долучається до особової справи ув'язненого чи засудженого.

7. Передачу не приймають і повертають особі, яка її принесла, з роз'ясненням причин повернення у разі:

звільнення ув'язненого чи засудженого з-під варти або вибуття його із СІЗО;

смерті ув'язненого чи засудженого;

відсутності в ув'язненого чи засудженого можливості особисто прийняти адресовану йому передачу (перебування за межами СІЗО у зв'язку з проведенням слідчих дій чи участю в судових засіданнях, вибуття більше ніж на добу; перебування в медичній частині у несвідомому стані, перебування в лікарняному закладі або закладі охорони здоров'я);

відсутності в особи, яка принесла передачу, паспорта або документа, що посвідчує особу;

відбування стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиночної камери);

наявності письмової відмови ув'язненого чи засудженого одержати передачу.

8. Родичам ув'язнених та засуджених або іншим особам, які прибули до СІЗО, адміністрація роз'яснює, що замість посилок (передач) і бандеролей вони мають можливість придбати через крамницю СІЗО продукти харчування та предмети першої необхідності з метою подальшої передачі ув'язненим та засудженим. У такому разі зазначені особи подають заяву у двох примірниках із зазначенням найменувань, кількості і ваги продуктів харчування та предметів першої необхідності для передачі ув'язненому чи засудженому і в касі СІЗО сплачують їх вартість. Після отримання ув'язненим чи засудженим такої передачі один примірник заяви повертають особі, яка сплатила вартість передачі, а інший долучають до особової справи ув'язненого чи засудженого.

9. У камерах (жилих приміщеннях) СІЗО встановлюються телевізори невеликих габаритів (діагональ до 80 см) та DVD-плеєри з розрахунку один на камеру (жиле приміщення), одержані від родичів ув'язнених чи засуджених або інших осіб.

Особа, яка хоче передати у користування ув'язненому або засудженому телевізор чи DVD-плеєр, подає письмову заяву на ім'я начальника СІЗО.

Передача телевізора або DVD-плеєра від родичів ув'язнених чи засуджених або інших осіб оформлюється актом, де зазначаються модель, рік випуску, характерні ознаки та (за наявності) технічний паспорт. Акт складається у трьох примірниках, перший з яких видається особі, яка передала телевізор чи DVD-плеєр, другий долучається до особової справи ув'язненого або засудженого, третій зберігається у відділі соціально-виховної та психологічної роботи СІЗО.

Ув'язненим та засудженим, які одержали телевізор чи DVD-плеєр, забороняється передавати їх в особисте користування іншим особам. У разі виходу з ладу їх ремонт здійснюється за межами СІЗО за рахунок коштів ув'язнених чи засуджених, їх родичів або інших осіб. Після ремонту за заявою телевізор чи DVD-плеєр повертають до камери.

У разі вибуття ув'язнених та засуджених до інших СІЗО або установ виконання покарань телевізор чи DVD-плеєр за їх письмовою заявою повертають особам, які їх передали, або родичам. У разі тимчасового вибуття ув'язнених та засуджених для проведення слідчих дій або участі в судових засіданнях, якщо вони наполягають, телевізор чи DVD-плеєр здають для зберігання на склад СІЗО.

Про повернення телевізора чи DVD-плеєра адміністрація СІЗО завчасно повідомляє осіб, які їх передали, або родичів ув'язненого чи засудженого, а їх видача здійснюється під розписку у третьому примірнику акта, який після цього повертається на зберігання до відділу соціально-виховної та психологічної роботи СІЗО.

До повернення телевізора чи DVD-плеєра особам, які їх передали, або родичам ув'язненого чи засудженого їх здають на склад СІЗО для зберігання. До кожного з них додається ярлик із зазначенням прізвища та ініціалів власника.

Видавати до камер у користування телевізор чи DVD-плеєр ув'язнених або засуджених, які вибули до інших СІЗО або установ виконання покарань, забороняється, за винятком, коли телевізор чи DVD-плеєр передаються за їх заявою на баланс СІЗО як благодійна допомога. У такому разі телевізор чи DVD-плеєр залишаються в камерах, а в разі виходу з ладу їх ремонт здійснюється за рахунок СІЗО.

3. Порядок одержання ув'язненими і засудженими посилок та бандеролей

1. Посилки та бандеролі, адресовані ув'язненим та засудженим, приймає від поштових відділень персонал СІЗО.

2. Розкриття та огляд вмісту посилки і бандеролі здійснює персонал СІЗО, призначений наказом начальника СІЗО, у присутності ув'язненого чи засудженого відповідно до порядку огляду посилок (передач) та бандеролей.

Зіпсовані продукти харчування, що надійшли в посилці, знищуються в присутності ув'язненого чи засудженого, про що персонал СІЗО, що проводив огляд вмісту посилки, складає акт, який підписують персонал СІЗО та ув'язнений або засуджений. Ув'язнений або засуджений може викласти в акті свої зауваження, після чого акт долучається до особової справи ув'язненого чи засудженого.

3. У разі виявлення в посилках і бандеролях продуктів харчування, речей і предметів, які заборонені для зберігання і використання ув'язненими та засудженими і за передавання яких передбачено адміністративну чи кримінальну відповідальність, проводиться перевірка та вживаються заходи відповідно до чинного законодавства.

Виявлені в посилках і бандеролях продукти харчування, речі і предмети, які заборонено передавати ув'язненим і засудженим, за їх письмовою заявою можуть бути здані на склад СІЗО з метою повернення родичам або іншим особам, зазначеним у заяві. Якщо заборонені для зберігання ув'язненими та засудженими продукти харчування, що перебувають на складі, зіпсувалися або термін їх придатності закінчився, комісія СІЗО знищує їх, про що складається акт, з яким ув'язнені та засуджені ознайомлюються під підпис.

4. Посилки і бандеролі, адресовані ув'язненим та засудженим, повертають відправникам за їхній рахунок з позначкою «Підлягає поверненню» у випадках:

звільнення ув'язненого чи засудженого із СІЗО;

смерті ув'язненого чи засудженого;

наявності письмової відмови ув'язненого чи засудженого одержати їх.

Посилки і бандеролі, адресовані засудженим, переведеним до інших СІЗО або установ виконання покарань, пересилаються за рахунок СІЗО або установ виконання покарань за місцем їх нового тримання.

5. Посилки та бандеролі мають бути вручені ув'язненим і засудженим не пізніше доби з дня їх отримання, а в разі тимчасового вибуття цих осіб - з дня їх повернення до СІЗО. Посилки та бандеролі, що надійшли на поштову адресу осіб, які відбувають стягнення у вигляді поміщення у карцер чи дисциплінарний ізолятор, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), здають на склад СІЗО для зберігання та вручають ув'язненим і засудженим після закінчення строку їх перебування у цих приміщеннях.

Адміністрація СІЗО забезпечує зберігання вмісту посилок та бандеролей за умови, якщо вони не були вручені ув'язненим та засудженим у зв'язку з відбуванням ними

стягнення, однак у разі природного псування продуктів через їх тривале зберігання відповідальності не несе.

Максимальна вага однієї посилки або бандеролі визначається [Правилами надання послуг поштового зв'язку](#), затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 05 березня 2009 року № 270 (із змінами).

4. Порядок одержання та відправлення грошових переказів

1. Ув'язненим та засудженим дозволяється одержувати грошові перекази (у національній валюті) через поштові відділення, банки або касу СІЗО, які відповідно до чинного законодавства зараховуються на їх особові рахунки.

2. Для здійснення грошової передачі родичі або інші особи подають заяву у двох примірниках, де зазначається сума коштів, яка підлягає зарахуванню на особовий рахунок ув'язненого або засудженого, та після розгляду заяви начальником СІЗО вносять до каси СІЗО необхідну суму. Особі, яка внесла кошти, видається квитанція прибуткового касового ордера, копія якого долучається до особової справи ув'язненого чи засудженого.

Після зарахування коштів на особовий рахунок ув'язненого чи засудженого перший примірник заяви залишається в окремій справі бухгалтерії СІЗО, а другий з відповідними відмітками долучається до особової справи ув'язненого або засудженого.

3. Для переказу через поштові відділення, банки або касу особистих коштів засуджений подає через персонал СІЗО письмову заяву начальнику СІЗО.

4. Засуджені, залишені у СІЗО для роботи з господарського обслуговування; особи, засуджені до обмеження волі, які на підставі [статті 57](#) КВК підлягають направленню до місця відбування покарання; особи, засуджені до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань; засуджені, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, за винятком осіб, щодо яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням, відповідно до [статей 51, 59, 107, 114](#) та [151](#) КВК мають право без обмеження одержувати грошові перекази і відправляти грошові перекази родичам, а з дозволу адміністрації СІЗО - також іншим особам.

Для відправлення грошового переказу родичам або іншим особам засуджений звертається з письмовою заявою до начальника СІЗО або особи, яка виконує його обов'язки, із зазначенням суми грошей, яку він має намір переказати. Про відправлення грошового переказу засуджений ознайомлюється з квитанцією під особистий підпис, яка долучається до його особової справи.

У разі відправлення грошового переказу іншим особам засуджений також зазначає у заяві причини, через які він бажає відправити переказ. Начальник СІЗО або особа, яка виконує його обов'язки, приймає рішення за такою заявою не пізніше трьох діб з дня її подання. Про прийняте рішення повідомляють засудженого.

VII. Порядок надання побачень з родичами, іншими особами та захисником, порядок листування

1. Особливості надання побачень ув'язненим та засудженим з родичами та іншими особами

1. Відповідно до [статті 12](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статей 8, 51, 59, 110, 116, 138, 139, 140, 151](#) КВК адміністрація СІЗО може надавати ув'язненим і засудженим короткострокові та тривалі побачення.

2. Короткострокові побачення з родичами або іншими особами надають начальник СІЗО або його заступник (особи, які виконують їх обов'язки):

засудженим, залишеним у СІЗО для роботи з господарського обслуговування; особам, засудженим до обмеження волі, які на підставі [статті 57](#) КВК підлягають направленню до місця відбування покарання; особам, засудженим до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань; засудженим, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії;

ув'язненим - з письмового дозволу слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження;

засудженим, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені у СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням - з письмового дозволу слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження;

іноземцям, яких тримають під вартою, з представниками посольств і консульств відповідних держав - за погодженням з Міністерством закордонних справ України і з письмового дозволу слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження;

особам, до яких застосовано тимчасовий чи екстрадиційний арешт, - на підставі письмового дозволу органу, що проводить екстрадиційну перевірку.

3. На підставі письмового дозволу слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження, чи органу, що проводить екстрадиційну перевірку, особам, зазначеним в абзацах третьому - шостому пункту 2 цієї глави, адміністрація СІЗО надає короткострокові побачення, які за її рішенням проводяться у відкритих (без суцільного розмежувального скла та переговорного пристрою) або закритих (через суцільне розмежувальне скло та переговорний пристрій) умовах.

Короткострокові побачення особам, засудженим до обмеження волі, які на підставі [статті 57](#) КВК підлягають направленню до місця відбування покарання; особам, засудженим до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань; засудженим, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, можуть надаватися як у відкритих, так і закритих умовах.

При визначенні відкритих або закритих умов проведення побачень адміністрація СІЗО враховує поведінку ув'язненого чи засудженого під час перебування в СІЗО, допущені порушення правил поведінки під час попередніх побачень, а також рекомендації психолога.

Короткострокові побачення неповнолітнім особам та засудженим, залишеним у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, надаються у відкритих умовах.

У кімнаті, де розташовано кабіни (столи) для проведення побачень, одночасно можуть перебувати декілька ув'язнених чи засуджених з додержанням вимог ізоляції.

4. Тривалі побачення адміністрація СІЗО надає засудженим, залишеним у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, а також засудженим, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, за винятком осіб, щодо яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням.

Тривалі побачення з правом спільного проживання надаються тільки з близькими родичами (подружжя, батьки, діти, всиновлювачі, всиновлені, рідні брати й сестри, дід, баба, онуки).

Тривалі побачення можуть надаватися подружжю, яке проживало однією сім'єю, але не перебувало у шлюбі, у разі, якщо в них є спільні неповнолітні діти та за умови пред'явлення їхніх свідоцтв про народження.

Засудженим на їхнє бажання дозволяється замінити тривалі побачення короткостроковими.

5. На підставі письмового дозволу слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження, органу, що проводить екстрадиційну перевірку, а також письмової заяви особи, яка прибула на побачення, особам, зазначеним в абзацах третьому - шостому пункту 2 цієї глави, начальник СІЗО або його заступник надає письмовий дозвіл на побачення і розпорядження черговому помічнику на його проведення. Дозвіл слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження, а також дозвіл органу, що проводить екстрадиційну перевірку, завірені гербовою печаткою, дійсні тільки на одне побачення.

Документами, які посвідчують особу, що прибула на побачення, є паспорт, свідоцтва про народження, про встановлення батьківства, зміну прізвища, імені, а для малолітніх та неповнолітніх - свідоцтво про народження. Документом, який підтверджує родинні зв'язки подружжя, є свідоцтво про шлюб.

Громадянам, які прибули на побачення без документів, що посвідчують їх особу, з ознаками чи у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння, а також особам, не зазначеним у дозволі слідчого, судді, які здійснюють кримінальне провадження, органу, що проводить екстрадиційну перевірку, та особам, які відмовилися від проведення огляду речей та одягу або особистого огляду, побачення не надається. Також побачення не надається у разі письмової заяви ув'язненого або засудженого про відмову від його проведення.

Про причини відмови в наданні побачення оголошується особі, яка прибула на побачення, а на її заяві робиться відповідна відмітка.

Заява ув'язненого або засудженого про відмову від побачення та заява особи, яка прибула на побачення, з відміткою про причини відмови в його наданні долучаються до особової справи ув'язненого або засудженого.

6. Побачення надаються в порядку загальної черги. Перед початком побачення особи, які прибули на побачення, попереджаються про те, що під час побачення забороняється:

передавати ув'язненим та засудженим будь-які документи, голосно розмовляти та кричати;

користуватися технічними засобами зв'язку, комп'ютерами і розмножувальною апаратурою. З дозволу адміністрації СІЗО особи, які прибули на побачення, можуть проносити до кімнат побачень фотоапарати і відеокамери та користуватися ними.

До кімнат тривалих побачень дозволяється проносити продукти харчування (за винятком напоїв із вмістом алкоголю та енергетичної дії, пива) та цивільний одяг для використання під час побачень, а також предмети і вироби, зберігання яких засудженим не заборонено.

Родичам засуджених, які перебувають на тривалих побаченнях, дозволяється у денний час виходити за межі СІЗО для придбання продуктів харчування, предметів першої необхідності, а в разі дострокового закінчення побачення (з невідкладних обставин) - у будь-який час доби, про що вони попереджаються молодшим інспектором чергової зміни перед проведенням побачення.

Короткострокове побачення родичів та інших осіб з ув'язненими і засудженими здійснюється у присутності персоналу СІЗО або під відеонаглядом.

Пронесення особами, які прибули на короткострокове побачення з ув'язненими або засудженими, будь-яких продуктів, речей або предметів не дозволяється.

Якщо на побаченні допускаються зазначені порушення встановленого порядку їх проведення, а також зухвала поведінка та прояви хуліганства, молодший інспектор чергової зміни, який проводить побачення, попереджає про необхідність припинення зазначених дій, а у разі допущення нового порушення припиняє побачення та доповідає рапортом начальнику СІЗО із зазначенням причин припинення побачення.

Після завершення побачення ув'язнені чи засуджені можуть одержати від родичів чи інших осіб, які перебували на побаченні, передачі у порядку, передбаченому [главою 2](#) розділу VI цих Правил.

7. Кількість короткострокових і тривалих побачень ув'язненим і засудженим встановлюється відповідно до [статті 12](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статей 51, 59, 138, 139, 140, 151](#) КВК.

Короткострокові і тривалі побачення адміністрація СІЗО надає у спеціально обладнаних кімнатах ([додаток 20](#)).

Тривалість побачень адміністрація СІЗО встановлює залежно від пропускної спроможності приміщень, у яких вони проводяться, а також з урахуванням поведінки ув'язненого чи засудженого, ставлення до праці та навчання. У всіх випадках короткострокові побачення не можуть тривати менше двох годин, а тривалі - менше доби, якщо на коротших строках не наполягають особи, які перебувають на побаченні.

Побачення ув'язнених і засуджених з дипломатичними представниками до кількості побачень не враховуються, їх число не обмежується. Оплата послуг за користування кімнатами короткострокових побачень у таких випадках не стягується.

Ув'язненим, до яких застосовано тимчасовий чи екстрадиційний арешт, побачення зі співробітниками Управління Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців адміністрація СІЗО надає без обмеження кількості таких побачень та їх тривалості згідно з Угодою між Управлінням Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців та Урядом України.

Представникам Міжнародного Комітету Червоного Хреста побачення з ув'язненими надається адміністрацією СІЗО безперешкодно, без обмеження кількості таких побачень та їх тривалості, у випадках та відповідно до умов Женевських конвенцій 1949 року про захист жертв війни з повідомленням слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження, у вільний від виконання слідчих дій та судових засідань час. За бажанням ув'язненого або представників Міжнародного Комітету Червоного Хреста такі побачення

надаються наодинці у приміщенні без суцільного розмежувального захисного скла (за їхньою згодою) із забезпеченням їх безпеки.

{Пункт 7 глави 1 розділу VII доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства юстиції № 564/5 від 14.02.2020}

8. Короткострокові побачення з родичами або іншими особами у закладах охорони здоров'я засудженим, які перебувають на стаціонарному лікуванні, та залишеним у СІЗО для роботи з господарського обслуговування; особам, засудженим до обмеження волі, які на підставі [статті 57](#) КВК підлягають направленню до місця відбування покарання; особам, засудженим до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань; засудженим, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, надаються з дозволу начальника СІЗО або його заступника.

Короткострокові побачення родичам або іншим особам з ув'язненими або засудженими, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії та які перебувають на стаціонарному лікуванні у закладі охорони здоров'я, у разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням надає начальник СІЗО або його заступник за наявності письмового дозволу слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження, органу, що проводить екстрадиційну перевірку.

Засудженим, які перебувають на стаціонарному лікуванні у закладах охорони здоров'я, тривалі побачення не надаються.

Начальник варти з охорони ув'язненого чи засудженого в закладі охорони здоров'я на підставі письмового дозволу начальника СІЗО або його заступника та письмового дозволу слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження, допускає осіб, яким дозволено побачення з ув'язненим або засудженим, з урахуванням розпорядку дня закладу охорони здоров'я та висновку лікаря цього закладу на письмових заявах прибулих осіб.

9. Ув'язнені і засуджені мають право на побачення зі священнослужителями (капеланами), уповноваженими релігійними організаціями, статути (положення) яких зареєстровано в установленому законом порядку, для задоволення своїх релігійних потреб без обмеження кількості побачень у вільний від виконання слідчих дій час. Повноваження священнослужителів (капеланів) підтверджуються офіційним зверненням релігійної організації до адміністрації СІЗО. Адміністрація СІЗО сприяє забезпеченню конфіденційності таких побачень.

10. Засудженим, які відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), побачення з родичами або іншими особами не надаються, за винятком побачень із захисниками, адвокатами або іншими фахівцями у галузі права, які за законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, а також священнослужителями (капеланами), уповноваженими релігійними організаціями, статути (положення) яких зареєстровано в установленому законом порядку.

Під час відбування стягнення у вигляді поміщення до карцеру ув'язненим, а також засудженим, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені у СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, у разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням

побачення з родичами або іншими особами надає начальник СІЗО або його заступник за наявності письмового дозволу слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження, органу, що проводить екстрадиційну перевірку.

11. Облік наданих ув'язненим та засудженим побачень ведуть молодші інспектори чергової зміни в картці обліку побачень, видачі посилок (передач) і бандеролей.

2. Особливості проведення побачень із захисником, адвокатом або іншим фахівцем у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи

1. Відповідно до [пункту 3](#) статті 42 КПК ув'язнений має право на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату.

2. Відповідно до [статті 110](#) КВК для одержання правової допомоги за письмовою заявою засуджених, а також їхніх близьких родичів та громадських організацій надається побачення з адвокатом або іншим фахівцем у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи.

За бажанням засудженого або адвоката чи іншого фахівця в галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, побачення надаються наодинці у приміщенні без суцільного розмежувального захисного скла (за їхньою згодою) із забезпеченням їх безпеки.

Побачення адміністрація СІЗО надає у разі пред'явлення адвокатом ордера або договору про надання правової допомоги, а іншим фахівцем у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, іншого відповідного документа, а також документів, що посвідчують їх особу.

Побачення із захисником, адвокатом або іншим фахівцем у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, надаються ув'язненим і засудженим, які відбувають дисциплінарне стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), у порядку, визначеному [статтею 12](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статтями 110, 134](#) КВК.

3. Кількість і тривалість побачень, передбачених пунктами 1, 2 цієї глави, не обмежуються, але вони проводяться протягом дня у вільний від виконання слідчих дій чи участі в судових засіданнях час, а також поза часом, передбаченим для приймання ув'язненим чи засудженим їжі та безперервного сну.

Плата за користування приміщеннями, в яких проводилися побачення, із захисників, адвокатів або інших фахівців у галузі права, які за законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, не стягується.

4. Адміністрація СІЗО має забезпечити умови для проведення побачень, зокрема під час побачень із захисником, адвокатом чи іншим фахівцем у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, унеможливити доступ до інформації, що надається в процесі побачення, третіх осіб.

Побачення проводяться в умовах, що дають змогу адміністрації СІЗО бачити осіб, які перебувають на побаченні, але не чути.

5. У разі допущення захисником або іншим фахівцем у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, порушень, зазначених у [пункті 6](#) глави 1 цього розділу, начальник СІЗО призначає перевірку, результати якої подаються слідчому або судді, які здійснюють кримінальне провадження. У разі допущення зазначених порушень адвокатом висновок з копіями матеріалів перевірки подається до колегії адвокатів, членом якої він є, для вирішення питання про його відповідальність з наступним інформуванням адміністрації СІЗО.

3. Листування ув'язнених і засуджених

1. Відповідно до [статті 13](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» ув'язнені можуть листуватися з родичами та іншими громадянами, а також з підприємствами, установами, організаціями з письмового дозволу особи або органу, які здійснюють кримінальне провадження. Засуджені, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, у разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням листуються з письмового дозволу особи або органу, які здійснюють кримінальне провадження.

Листування засуджених здійснюється у порядку, визначеному [статтями 8, 113](#) КВК. Засудженим дозволяється одержувати і надсилати листи і телеграми за свій рахунок без обмеження їх кількості. Листування між засудженими, що перебувають у місцях позбавлення волі і не є родичами, допускається тільки з дозволу адміністрації СІЗО.

Оплата витрат за пересилання кореспонденції (за винятком апеляційних та касаційних скарг) здійснюється за рахунок відправника. Якщо ув'язнений чи засуджений не має коштів на придбання марки, конверта або інших предметів для листування, вони видаються йому за рахунок СІЗО.

2. Заяви ув'язнених з питань оскарження в судовому порядку рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора, а також оскарження ухвал слідчого судді про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, або продовження строків тримання під вартою, або про застосування тимчасового чи екстрадиційного арешту адміністрація СІЗО надсилає до визначеного законом суду протягом доби з часу їх подання.

3. Скарги на дії чи рішення слідчого адміністрація СІЗО надсилає прокуророві, а скарги на дії та рішення прокурора - прокуророві вищого рівня не пізніше трьох діб з часу їх подання.

4. Інші скарги, заяви, клопотання і листи, пов'язані з кримінальним провадженням, не пізніше трьох діб із часу їх подання адміністрація СІЗО надсилає особі або органу, що здійснюють кримінальне провадження, які розглядають їх у встановленому законом порядку.

Скарги, заяви і листи з питань, не пов'язаних з кримінальним провадженням, адміністрація СІЗО розглядає або надсилає за належністю в порядку, встановленому [Законом України](#) «Про попереднє ув'язнення» та цими Правилами.

5. Кореспонденція, яку одержують і надсилають ув'язнені та засуджені, підлягає перегляду, за винятком випадків, передбачених [Законом України](#) «Про попереднє ув'язнення», [КВК](#) та цими Правилами.

Перегляд кореспонденції, яку надсилають ув'язнені та засуджені, здійснюється з письмового дозволу начальника СІЗО на підставі рапорту працівника оперативного підрозділу СІЗО з огляду на індивідуальні ризики окремих ув'язнених чи засуджених з обов'язковим встановленням строку перегляду.

6. Кореспонденція, яку ув'язнені та засуджені адресують Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, Європейському суду з прав людини, а також іншим відповідним органам міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, уповноваженим особам таких міжнародних організацій, до суду та прокуророві, перегляду не підлягає і надсилається за адресою протягом доби з часу її подання. Кореспонденція, яку ув'язнені та засуджені одержують від зазначених органів та осіб, перегляду не підлягає.

7. Кореспонденція, яку ув'язнені чи засуджені адресують захиснику у кримінальному провадженні, що здійснює свої повноваження відповідно до положень [КПК](#), перегляду не підлягає і надсилається за адресою протягом доби з часу її подання. Кореспонденція, яку ув'язнені та засуджені одержують від такого захисника, перегляду не підлягає.

Ув'язнений та засуджений має право передати кореспонденцію з питань кримінального провадження захиснику у кримінальному провадженні, що здійснює свої повноваження відповідно до [КПК](#), безпосередньо під час побачення з ним.

8. Перед надісланням кореспонденції, зазначеної в пунктах 6, 7 цієї глави, ув'язнені та засуджені особисто запечатують її у конверти та передають відповідальній посадовій особі СІЗО.

Під час отримання такої кореспонденції для надіслання відповідальна посадова особа СІЗО видає ув'язненому чи засудженому талон-підтвердження ([додаток 21](#)).

Зазначену кореспонденцію ув'язнений або засуджений одержує під особистий підпис. У разі відмови ув'язненого або засудженого отримати кореспонденцію вона в запечатаному вигляді (конверті) долучається до особової справи ув'язненого або засудженого, а на конверті робиться відмітка «Отримати відмовився».

9. Іншу кореспонденцію ув'язнені та засуджені у незапечатаному вигляді кладуть у поштові скриньки, які вивішуються перед прогулянковими двориками та на території відділення, де розміщуються засуджені, які залишені в СІЗО для роботи з господарського обслуговування. Кореспонденцію щодня виймає з поштових скриньок персонал СІЗО, призначений наказом начальника СІЗО.

10. Листи і телеграми, адресовані співучасникам на волі, потерпілим, свідкам злочину, що містять будь-які відомості, які стосуються кримінального провадження, образи, погрози, заклики до розправи, вчинення кримінального або іншого правопорушення, інформацію про охорону СІЗО, його персонал, способи передавання заборонених предметів та інші відомості, які можуть перешкодити встановленню істини у кримінальному провадженні або сприяти вчиненню кримінального правопорушення, виконані тайнописом, шифром, містять державну або іншу таємницю, що охороняється законом, адресату не відправляються, ув'язненим і засудженим не вручаються і передаються особі або органу, які здійснюють кримінальне провадження, чи відповідним органам Національної поліції України.

Про вилучення таких листів адміністрація СІЗО сповіщає ув'язненого чи засудженого та прокурора.

11. Листи, що надійшли на ім'я ув'язнених чи засуджених, які вибули із СІЗО, не пізніше триденного строку персонал СІЗО, призначений наказом начальника СІЗО, пересилає за місцем їх вибуття.

12. Реєстрація кореспонденції ув'язнених і засуджених визначається чинним законодавством.

13. Адміністрація СІЗО забезпечує виконання вимог [Закону України](#) «Про звернення громадян».

14. Скарги, заяви і клопотання ув'язнених та засуджених, викладені письмово, адресовані адміністрації СІЗО, реєструються в [журналі прийому ув'язнених і засуджених з особистих питань](#) і доповідаються начальнику СІЗО, який вживає заходів щодо їх розгляду та перевірки або надання роз'яснень по суті. Відповідь на письмову скаргу ув'язненого чи засудженого надається у письмовому вигляді у десятиденний строк.

15. Якщо у зверненнях з питань, не пов'язаних з кримінальним провадженням, містяться вимоги або пропозиції, які можуть бути вирішені адміністрацією СІЗО на місці, вони розглядаються і вирішуються в установленому чинним законодавством порядку. Такі звернення надсилаються адресату, а до звернень адміністрація СІЗО долучає довідку про вжиті заходи. Результати розгляду звернень і вжиті заходи оголошуються ув'язненому чи засудженому під підпис.

16. Якщо порушені у зверненні питання виходять за межі повноважень адресата, але ув'язнений або засуджений наполягає на його надсиланні, звернення надсилається адресату. До таких звернень адміністрація СІЗО долучає лист (довідку), у якому (якій) дає пояснення по суті порушених питань і вжитих для їх вирішення заходів.

17. Адміністрація СІЗО за заявою ув'язненого чи засудженого сприяє йому в отриманні від інших державних органів та установ копій та витягів з документів, що стосуються кримінального провадження, зокрема судових та інших рішень. З цією метою адміністрація СІЗО надсилає запит протягом трьох діб з часу одержання заяви ув'язненого чи засудженого. У разі надходження таких документів адміністрація СІЗО надає їх ув'язненому чи засудженому для зберігання.

18. Для підтримання листування з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини та його представниками, Європейським судом з прав людини, а також іншими відповідними органами міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, уповноваженими особами таких міжнародних організацій, судом, прокурором, а також захисником у кримінальному провадженні, що здійснює свої повноваження відповідно до положень [КПК](#), ув'язнені та засуджені мають право зберігати кореспонденцію, яка надходить від зазначених осіб та організацій, у себе.

19. У разі наявності в ув'язненого та засудженого копій документів, які були зроблені ними під час досудового розслідування та судового розгляду справи та які зберігаються на складі СІЗО, за їх заявами адміністрація СІЗО надає ці копії у разі потреби, пов'язаної з реалізацією їх прав та законних інтересів.

20. У разі потреби, пов'язаної з реалізацією прав та законних інтересів ув'язненого чи засудженого, копії документів, що знаходяться в його особовій справі, адміністрація СІЗО надає ув'язненому чи засудженому за його заявою в п'ятиденний строк безкоштовно.

Копії документів, що не належать до особової справи та є у розпорядженні СІЗО, адміністрація СІЗО надає ув'язненому чи засудженому за його запитом у п'ятиденний строк. У разі якщо задоволення запиту передбачає виготовлення копій документів обсягом більш як 10 сторінок, ув'язнений чи засуджений зобов'язаний відшкодувати фактичні витрати на копіювання та друк. Розмір фактичних витрат на копіювання та друк визначає адміністрація СІЗО в межах граничних норм, встановлених постановою Кабінету Міністрів України від 13 липня 2011 року [№ 740](#) «Про затвердження граничних норм витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію». У

разі якщо адміністрація СІЗО не встановила розміру плати за копіювання або друк, копії надаються безкоштовно.

21. Відшкодування витрат за пересилання кореспонденції, адресованої Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини та його представникам, Європейському суду з прав людини, а також іншим відповідним органам міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, уповноваженим особам таких міжнародних організацій, до суду та прокуророві, проводиться з коштів, які є на особових рахунках ув'язнених та засуджених. Якщо на особовому рахунку ув'язненого чи засудженого немає коштів, така кореспонденція пересилається за рахунок коштів, передбачених кошторисом на утримання СІЗО.

22. Усі відповіді на заяви, скарги, клопотання та листи ув'язнених і засуджених реєструються, оголошуються під підпис та долучаються до їх особових справ. У разі відмови ув'язненого чи засудженого отримати (надати розписку про отримання) кореспонденцію(ї) адміністрація СІЗО складає акт ([додаток 22](#)).

23. Звернення ув'язнених і засуджених адміністрація СІЗО супроводжує листами.

4. Надання засудженим права на телефонні розмови та користування мережею Інтернет

1. Відповідно до [статей 51, 59, 107, 110, 151](#) КВК засудженим, залишеним у СІЗО для роботи з господарського обслуговування; особам, засудженим до обмеження волі, які на підставі [статті 57](#) КВК підлягають направленню до місця відбування покарання; особам, засудженим до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань; засудженим, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, за винятком осіб, щодо яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням, у тому числі й під час перебування в стаціонарних закладах охорони здоров'я, надається право на телефонні розмови у мережах фіксованого або рухомого (мобільного) зв'язку без обмеження їх кількості під контролем персоналу СІЗО, а також користуватися мережею Інтернет.

2. Для проведення телефонних розмов у визначеному адміністрацією СІЗО місці встановлюються таксофони та забезпечується наявність засобів рухомого (мобільного) зв'язку, які знаходяться на обліку СІЗО.

Телефонні розмови проводяться за рахунок засудженого протягом дня у вільний від роботи час та поза часом, передбаченим для приймання їжі та безперервного сну. За потреби та за погодженням з адміністрацією СІЗО телефонна розмова може бути надана у будь-який час.

З метою реалізації права на телефонні розмови засуджених тривалість розмови одного засудженого не повинна перевищувати 15 хвилин.

З дозволу начальника СІЗО, або його заступника, або осіб, які виконують їх обов'язки, телефонні розмови надаються засудженому за його письмовою заявою, в якій зазначаються прізвище, ім'я, по батькові абонента, ступінь спорідненості, телефонний номер абонента, тривалість розмови.

У разі якщо засуджений набирає телефонний номер абонента, який не зазначений у заяві, а також вживає під час телефонної розмови нецензурні слова, телефонна розмова припиняється, про що робиться відмітка на заяві засудженого.

Факт телефонної розмови засудженого реєструє молодший інспектор чергової зміни у журналі обліку телефонних розмов засуджених ([додаток 23](#)).

Телефонні розмови між засудженими, які перебувають в інших СІЗО або установах виконання покарань, не дозволяються.

3. Користування мережею Інтернет оплачується з особистих коштів засуджених або коштів інших осіб шляхом їх внесення на електронний гаманець.

Засуджені під час перебування в стаціонарних закладах охорони здоров'я з дозволу адміністрації СІЗО можуть мати при собі та користуватися під контролем персоналу СІЗО персональними комп'ютерами з доступом до мережі Інтернет. Засуджені можуть користуватися мережею Інтернет протягом дня поза часом, передбаченим для приймання їжі, безперервного сну, проведення медичних обстежень (оглядів) та процедур.

Користування засудженими глобальною мережею Інтернет здійснюється відповідно до [Порядку організації надання засудженим доступу до глобальної мережі Інтернет](#), затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 19 жовтня 2017 року № 3233/5, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20 жовтня 2017 року за № 1280/31148.

VIII. Надання соціально-психологічної та педагогічної допомоги, застосування заходів заохочення і стягнення

1. Порядок надання соціально-психологічної та педагогічної допомоги ув'язненим і засудженим

1. Соціально-психологічна та педагогічна допомога ув'язненим і засудженим в СІЗО спрямована на надання їм послуг правового та культурно-освітнього рівня, дотримання ними законів, виконання вимог режиму тримання та правил поведінки, а також на психологічну підтримку. Надання соціально-психологічної та педагогічної допомоги покладається на персонал соціально-психологічної служби СІЗО. Ув'язнені та засуджені не можуть бути примушені до отримання педагогічної допомоги та участі у відповідних заходах.

2. Соціально-психологічна та педагогічна допомога ув'язненим і засудженим здійснюється у формі групових та індивідуальних бесід, просвітницької роботи на основі психолого-педагогічних принципів та методів.

3. Програми соціально-психологічної та педагогічної допомоги ув'язненим і засудженим мають враховувати вимоги щодо режиму тримання у СІЗО, можливості навчання, психологічної допомоги, застосування заходів заохочення і стягнення, а також в установленому законодавством порядку залучення громадських, благодійних, релігійних організацій та організації душпастирської опіки.

4. Ув'язненим і засудженим, які бажають підвищувати свій загальноосвітній рівень, незалежно від віку створюється можливість для навчання та самоосвіти. Для цього у СІЗО обладнуються навчальні класи (кімнати для виховної роботи) та забезпечується робота загальноосвітніх навчальних закладів.

5. Крім основних виховних заходів, у СІЗО проводиться цілеспрямована індивідуально-профілактична робота з виявлення осіб, які належать до груп ризику (схильні до суїциду, втечі, створення конфліктних ситуацій, зі слабкими розумовими здібностями), з попередження конфліктних ситуацій тощо.

6. Із засудженими, залишеними в СІЗО для роботи з господарського обслуговування, соціально-виховна робота здійснюється у порядку, передбаченому [главою 19](#) КВК.

7. Психологічну допомогу ув'язненим і засудженим надають психологи СІЗО. З цією метою у СІЗО створюються та обладнуються відповідно до чинного законодавства робочі кабінети психологів та кімнати психоемоційного розвантаження.

8. Адміністрація СІЗО має налагоджувати взаємодію з центрами соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді на відповідній території, вживати заходів щодо залучення їх представників до роботи з дітьми до трьох років, які перебувають у СІЗО разом з ув'язненими жінками, з метою сприяння гармонійному всебічному розвитку дітей та надання інформаційно-консультативної соціальної підтримки їх матерям.

2. Особливості проведення соціально-виховної, психологічної і педагогічної роботи з неповнолітніми особами

1. Адміністрація СІЗО користується даними щодо чисельного, соціально-демографічного, кримінально-правового та персонального складу неповнолітніх осіб, проводить ознайомчі бесіди з новоприбулими неповнолітніми особами та відображає дані первинного вивчення в інформаційній картці на неповнолітню особу, яку тримають у СІЗО ([додаток 24](#)).

2. Протягом усього періоду тримання під вартою неповнолітніх осіб у СІЗО вивчається їх особистість, відстежується поведінка та проводяться профілактичні бесіди персоналом СІЗО, про що не менше одного разу на місяць робляться записи в картці спостереження ([додаток 25](#)).

3. Адміністрація СІЗО створює належні умови неповнолітнім особам для занять фізичною культурою і спортом шляхом проведення ранкової фізичної зарядки у камерах та занять за окремим планом у спортивній кімнаті.

4. З неповнолітніми особами організуються навчальні заняття, які проводяться у класах з додержанням вимог ізоляції, встановлених [статтею 8](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення».

Неповнолітнім особам, які підвищують свій освітній рівень за програмою загальноосвітнього навчального закладу самостійно, надається можливість користуватися підручниками з бібліотеки, без обмежень за свої кошти купувати або отримувати у посылках (передачах) письмове приладдя і користуватися ним, проводиться їх інформування на правову та санітарно-гігієнічну тематику.

Під час навчального процесу неповнолітні особи можуть мати обмежений доступ до мережі Інтернет під контролем персоналу СІЗО для користування навчальними програмами (ресурсами).

Результати проведеної соціально-виховної, психологічної і педагогічної роботи відображаються в журналі обліку заходів, проведених з неповнолітніми особами ([додаток 26](#)).

5. Неповнолітнім особам не менше одного разу на тиждень демонструються відеофільми, які мають виховне значення, а також організується перегляд телевізійних передач. Для цих цілей у камерах, де тримають неповнолітніх осіб, обладнують кабельне телебачення, функціонування якого контролює адміністрація СІЗО.

6. Персонал соціально-психологічної служби СІЗО здійснює прийом неповнолітніх осіб з особистих питань, веде книгу обліку заохочень і стягнень, накладених на ув'язнених і засуджених ([додаток 27](#)), а також систематично проводить оформлення та оновлення наочної інформації у режимних корпусах (у відділеннях, на постах), у тому числі де тримають неповнолітніх осіб.

7. На неповнолітніх осіб, яких направляють для відбування покарання до виховних колоній, заповнюють інформаційні картки на неповнолітню особу, яку тримають у СІЗО, які разом з картками спостереження долучаються до їхніх особових справ.

3. Організація перегляду телепередач, радіотрансляції та дозвілля для ув'язнених і засуджених

1. Адміністрація СІЗО відповідно до розпорядку дня забезпечує ув'язненим і засудженим перегляд телепередач.

У вихідні та святкові дні з дозволу адміністрації СІЗО з виховною метою час перегляду телепередач може бути збільшений на одну годину.

2. Камери, жилі приміщення, клуб, бібліотека, кімнати для виховної роботи, палати медичної частини (лікарняного закладу), карцери та коридори прогулянкових двориків СІЗО радіофікуються.

Радіотрансляції здійснюються централізовано від єдиного радіотрансляційного вузла, який розміщується за межами СІЗО або в приміщенні, доступ до якого ув'язненим та засудженим заборонено.

Гучність радіопередач не має бути надмірною. За бажанням ув'язнені та засуджені можуть відмовитись прослуховувати радіопередачі, тоді на час їх трансляції гучномовці в таких камерах можуть вимикатися.

Щотижня адміністрація СІЗО здійснює радіотрансляцію Правил поведінки ув'язнених і засуджених у СІЗО.

3. Для організації дозвілля ув'язненим і засудженим видають до камер (жилих приміщень) настільні ігри (шахи, шашки, доміно, нарди, інші логічні ігри) з розрахунку один комплект на 4 особи.

4. Час, вільний від проведення слідчих дій, участі в судових засіданнях і виконання заходів, передбачених розпорядком дня СІЗО, є вільним часом, який триває не менш як дві години на добу.

4. Бібліотечна робота в СІЗО та передплата періодичних видань ув'язненими і засудженими

1. Ув'язнені та засуджені користуються художньою, науково-технічною і довідковою літературою, газетами та журналами, які є в бібліотеці СІЗО. Книжки з бібліотеки видає в камери і замінює відповідальна посадова особа СІЗО не менше одного разу на 10 днів, а газети і журнали - у міру їх надходження. Повернені книги, журнали і газети перевіряють працівники бібліотеки.

Для осіб, хворих на туберкульоз, при інфекційному ізоляторі створюється окрема бібліотека. Книги з цієї бібліотеки у разі псування списуються і спалюються.

2. Книжковий фонд бібліотеки за дорученням начальника СІЗО повинен систематично перевірятися комісією СІЗО щодо обліку та порядку зберігання літератури, а також постійно оновлюватися.

3. Книжковий фонд бібліотеки забезпечується у достатній кількості текстами [Конституції України](#), [Кримінального кодексу України](#), [КПК](#), [КВК](#), [Цивільного кодексу України](#), [Цивільного процесуального кодексу України](#), Законів України «[Про попереднє ув'язнення](#)», «[Про прокуратуру](#)», «[Про Національну поліцію](#)», «[Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянинові незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування,](#)

[прокуратури і суду](#)», [Європейської конвенції про захист прав людини та основоположних свобод](#), [Європейських в'язничних правил](#), [Мінімальних стандартних правил ООН поводження із в'язнями](#), інших актів, що визначають статус та повноваження правоохоронних органів, права та обов'язки ув'язнених та засуджених, порядок відшкодування збитків, завданих неправомірними діями або бездіяльністю працівників правоохоронних органів та місць попереднього ув'язнення.

4. Індивідуальну передплату періодичних видань і літератури ув'язнені та засуджені здійснюють добровільно.

Передплата періодичних видань і літератури може бути здійснена за рахунок родичів ув'язненого чи засудженого або інших осіб за їх письмовою заявою.

5. Для оформлення передплати ув'язнений чи засуджений звертається із заявою на ім'я начальника СІЗО. Бланки абонементів і картки доставки видаються за рахунок передплатника. Оформлення передплати у відділенні зв'язку проводить посадова особа СІЗО за рахунок коштів, що знаходяться на особовому рахунку передплатника.

6. Ув'язнені і засуджені можуть мати при собі не більше 10 примірників книжок, а ті, які навчаються, - відповідні підручники у необхідній кількості без урахування художніх книжок. Решту літератури ув'язнені та засуджені здають для зберігання на склад, або за особистим бажанням передають до бібліотеки СІЗО, або віддають з дозволу адміністрації родичам чи іншим особам.

Кількість газет і журналів, які ув'язнені та засуджені можуть мати при собі, не обмежується.

Зберігання книжок, брошур, газет і журналів, що містять технології виготовлення зброї чи інших заборонених предметів, способи вчинення злочинів, пропагують насилля, міжрасову та релігійну нетерпимість, міжнаціональну ворожнечу або порнографічного змісту, заборонено.

5. Богослужіння та релігійні обряди в СІЗО

1. Адміністрація СІЗО сприяє реалізації релігійних потреб ув'язнених і засуджених у порядку, визначеному Законом України [«Про попереднє ув'язнення»](#) та [КВК](#) з урахуванням положень Закону України [«Про свободу совісті та релігійні організації»](#).

2. Релігійні обряди проводяться на прохання ув'язнених і засуджених або за ініціативою релігійних організацій з обмеженнями, передбаченими [Законом України](#) «Про попереднє ув'язнення», [КВК](#) та цими Правилами.

3. Ув'язнені і засуджені відправляють релігійні обряди індивідуально в камерах або в обладнаних для цих цілей приміщеннях СІЗО з дотриманням вимог роздільного тримання.

У разі відсутності окремих приміщень для віруючих декількох релігійних конфесій обряди проводяться в одному приміщенні за графіком. У такому приміщенні передбачається можливість тимчасового розміщення предметів культу на період обряду.

Адміністрація СІЗО сприяє запрошенню осіб, які мають право проводити богослужіння та відправляти релігійні обряди, визначає місце, час та умови їх проведення.

4. Ув'язнені та засуджені не мають права, посилаючись на свої релігійні переконання, ухилятися від виконання своїх обов'язків, а також порушувати режим.

5. Ув'язненим і засудженим дозволяється мати при собі і користуватися релігійною літературою, предметами релігійного культу індивідуального користування для

натільного або кишенькового носіння, що виготовлені з некоштовних металів та каміння, крім саморобних, колючо-ріжучих та пожежонебезпечних предметів.

6. Порядок застосування заходів заохочення і стягнення до ув'язнених і засуджених

1. Порядок застосування заходів заохочення і стягнення до ув'язнених та засуджених визначається [статтями 14, 15](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статтями 54, 67-69, 130-135](#) КВК.

2. Застосування заходів заохочення має на меті здійснення виховного впливу на осіб, до яких ці заходи застосовуються, на основі об'єктивної оцінки додержання ними встановлених правил поведінки.

3. Правом застосовувати в повному обсязі заходи заохочення і стягнення до ув'язнених та засуджених (за винятком переведення засуджених до приміщення камерного типу (одиначної камери)) користується начальник СІЗО або особа, яка виконує його обов'язки.

4. Перед накладенням стягнення питання про доцільність застосування стягнення до ув'язнених та засуджених вирішується на засіданні дисциплінарної комісії СІЗО, яка діє на постійній основі. Засідання дисциплінарної комісії є повноважним, якщо на ньому присутні більше половини її членів.

До складу дисциплінарної комісії входять начальник СІЗО, його перший заступник, заступники, а також начальники служб СІЗО, які за своїми посадовими обов'язками безпосередньо спілкуються з ув'язненими та засудженими. Очолює дисциплінарну комісію начальник СІЗО або особа, яка виконує його обов'язки.

На засідання дисциплінарної комісії запрошуються й інші особи, присутність яких є доцільною, для встановлення обставин вчинення правопорушення та визначення міри відповідальності. Члени спостережних комісій на відповідній території мають право бути присутніми на засіданні дисциплінарної комісії та мають право дорадчого голосу.

Ув'язнений чи засуджений має бути письмово повідомлений про місце і час засідання дисциплінарної комісії не пізніше ніж за одну добу до його проведення. За письмовою заявою ув'язненого чи засудженого цей термін може бути продовжено, але не більш як на дві доби.

Ув'язнений чи засуджений під час підготовки до засідання дисциплінарної комісії має право користуватися послугами захисника, адвоката або іншого фахівця у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, за власним вибором, який представлятиме його інтереси під час засідання комісії. Якщо ув'язнений або засуджений не має доступу до цих осіб, адміністрація СІЗО зобов'язана надати йому можливість звернутися за отриманням правової допомоги до суб'єктів надання такої допомоги.

Ув'язнений і засуджений та/або їх представники мають право:

отримати інформацію про притягнення до відповідальності, у тому числі документи, що стосуються справи, не пізніш як за одну добу до початку засідання дисциплінарної комісії;

бути присутніми на засіданні дисциплінарної комісії під час розгляду питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності;

ознайомлюватися з матеріалами дисциплінарного провадження та особової справи, робити виписки, знімати копії з них;

надавати пояснення, заперечення та заявляти клопотання в усному та письмовому вигляді, надавати докази;

подавати клопотання не пізніше як за двадцять чотири години до визначеного часу засідання про залучення до засідання дисциплінарної комісії осіб, присутність яких є доцільною, для встановлення обставин вчинення правопорушення та визначення міри відповідальності.

Матеріали про порушення доповідає на засіданні дисциплінарної комісії начальник відділення соціально-психологічної служби або особа, яка ініціювала притягнення до відповідальності, у присутності особи, яка вчинила порушення, та інших запрошених осіб.

Під час засідання дисциплінарної комісії заслуховуються пояснення ув'язненого чи засудженого та його представника, свідків, інших осіб, присутність яких є доцільною, для встановлення обставин вчинення правопорушення та визначення міри відповідальності, адміністрації СІЗО, особи, яка ініціювала притягнення до відповідальності, та осіб, які мають право дорадчого голосу.

Рішення про притягнення до відповідальності приймається більшістю голосів членів дисциплінарної комісії. Результати розгляду дисциплінарною комісією питання про доцільність застосування стягнення до засудженого оформлюються відповідним письмовим рішенням.

5. Начальник СІЗО має право помістити ув'язненого чи засудженого до карцеру чи дисциплінарного ізолятора строком до однієї доби до прийняття рішення про застосування стягнення у разі порушень режиму тримання, якими є перебування у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння, участь у конфліктній ситуації, бійці, масових заворушеннях або інших діях, що створюють серйозну загрозу порядку в СІЗО.

6. Накладення стягнення у вигляді переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери) проводиться за рішенням суду. У разі прийняття на засіданні дисциплінарної комісії рішення про переведення засудженого до приміщення камерного типу (одиначної камери) адміністрація СІЗО протягом двадцяти чотирьох годин направляє до суду відповідне клопотання (подання) разом із рішенням комісії.

7. Ув'язнений або засуджений може оскаржити накладене на нього стягнення до органу виконання покарань вищого рівня, прокурору чи суду, однак подання скарги не зупиняє виконання стягнення. Посадова особа, якою накладено стягнення, за наявності для того підстав може його скасувати або замінити іншим, більш м'яким, стягненням. Вища посадова особа може скасувати стягнення в разі, якщо посадова особа, якою накладено стягнення, перевищила свої повноваження або стягнення було накладено нею за відсутності порушення з боку ув'язненого чи засудженого.

Ув'язненому чи засудженому протягом трьох робочих днів видається копія рішення про застосування до нього стягнення із зазначенням можливості та порядку його оскарження.

8. Про заохочення і стягнення начальник СІЗО виносить постанову про заохочення ([додаток 28](#)) і постанову про накладення дисциплінарного стягнення ([додаток 29](#)).

Про виявлене порушення вимог режиму посадова особа СІЗО складає вмотивований рапорт, який подає на розгляд адміністрації СІЗО. Облік таких рапортів здійснюється у журналі обліку рапортів про порушення ув'язненими і засудженими встановленого режиму тримання ([додаток 30](#)), що зберігається у черговій частині СІЗО.

9. Під час призначення заходів стягнення враховуються причини, обставини і мотиви вчинення порушення, поведінка ув'язненого чи засудженого до вчинення проступку,

кількість і характер раніше накладених стягнень, а також пояснення щодо суті проступку. Заходи стягнення мають відповідати тяжкості і характеру провини. Не допускається застосування стягнень, що завдають ув'язненим та засудженим фізичних чи моральних страждань або принижують людську гідність.

Стягнення може бути накладено у строк, що не перевищує десяти діб з дня виявлення проступку, а якщо у зв'язку з проступком проводилась перевірка, - з дня її завершення, але не пізніше ніж через шість місяців з дня вчинення проступку. Накладене стягнення виконується негайно або не пізніше одного місяця з дня його винесення.

10. Стягнення у вигляді поміщення до дисциплінарного ізолятора, карцеру та переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери) засуджені відбувають у приміщеннях карцеру. На них поширюються умови тримання засуджених у дисциплінарному ізоляторі, карцері, приміщенні камерного типу (одиначній камері) вправних колоній, установлені [КВК](#) та цими Правилами.

Підставою для приймання та тримання засуджених, поміщених до дисциплінарного ізолятора, карцеру, є вмотивована постанова про поміщення засудженого до дисциплінарного ізолятора, карцеру ([додаток 31](#)), винесена начальником СІЗО або особою, яка виконує його обов'язки, на підставі рішення дисциплінарної комісії, з визначенням строку тримання.

Підставою для приймання та тримання засуджених у приміщенні камерного типу (одиначній камері) є вмотивована постанова про переведення засудженого до приміщення камерного типу (одиначної камери) ([додаток 32](#)), винесена начальником СІЗО або особою, яка виконує його обов'язки, згідно з рішенням суду про переведення засудженого до приміщення камерного типу (одиначної камери), з визначенням строку тримання.

До ув'язнених і засуджених, які відбувають покарання у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), можуть застосовуватися всі заходи стягнення, за винятком повторного поміщення в карцер чи дисциплінарний ізолятор, повторного переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери).

11. Стягнення у вигляді поміщення до карцеру накладається за вмотивованою постановою про поміщення ув'язненого до карцеру ([додаток 33](#)), винесеною начальником СІЗО або особою, яка виконує його обов'язки, на підставі рішення дисциплінарної комісії, з визначенням строку тримання.

12. Постанови, рішення суду про переведення засудженого до приміщення камерного типу (одиначної камери) та рішення дисциплінарної комісії оголошуються ув'язненому чи засудженому під підпис. Постанови, рішення суду та копії рішень дисциплінарної комісії разом з матеріалами про вчинене правопорушення долучаються до особової справи ув'язненого чи засудженого протягом трьох діб після їх підписання або відбуття стягнення.

13. Усі заохочення і стягнення працівники соціально-психологічної служби СІЗО заносять до щоденників індивідуальної роботи (для неповнолітніх осіб - до щоденників соціально-виховної роботи з неповнолітніми особами) і враховують у книзі обліку заохочень і стягнень, накладених на ув'язнених і засуджених, яку веде ця служба.

Облік осіб, які відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), веде черговий помічник або його заступник у журналі обліку ув'язнених і засуджених, поміщених до карцеру, дисциплінарного ізолятора, переведених до приміщення камерного типу (одиначної камери) ([додаток 34](#)).

7. Особливості застосування і відбування стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери)

1. Ув'язнені та засуджені, які злісно порушують вимоги режиму, можуть бути поміщені до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведені до приміщення камерного типу (одиначної камери) на строки, передбачені [статтею 15](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статтями 54, 68, 132](#) КВК.

До неповнолітніх осіб стягнення у вигляді поміщення до карцеру застосовується у виключних випадках у разі безуспішного застосування інших заходів впливу.

2. Злісним порушенням режиму тримання є вживання ув'язненим або засудженим спиртних напоїв, наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи інших одурманюючих засобів; виготовлення, зберігання, придбання, розповсюдження інших заборонених предметів, участь у настільних, азартних та інших іграх з метою здобуття матеріальної чи іншої вигоди; вчинення дрібного хуліганства; систематичне ухилення від лікування захворювань, що становлять небезпеку для здоров'я інших осіб.

Дрібне хуліганство - вживання ув'язненими або засудженими нецензурної лайки у присутності інших ув'язнених і засуджених, адміністрації СІЗО, персоналу СІЗО та осіб, які відвідують СІЗО, образливе чіпляння до них, а також інші подібні дії, що порушують вимоги режиму тримання, встановлені законодавством обов'язки громадян та посягають на права і свободи, честь і гідність інших осіб.

Систематичне ухилення від лікування захворювань, що становлять небезпеку для здоров'я інших осіб, - порушення режиму тримання, вчинене знову, за яке ув'язнений або засуджений раніше притягувався до дисциплінарної відповідальності, за умови, що дисциплінарне стягнення за попереднє аналогічне порушення достроково не зняте або не погашене.

3. Постанови про поміщення ув'язненого або засудженого до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, а також про переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери) начальник СІЗО або особа, яка виконує його обов'язки, оголошує ув'язненому або засудженому під його особистий підпис.

У разі відмови ув'язненого чи засудженого поставити особистий підпис начальник СІЗО або особа, яка виконує його обов'язки, робить на постанові відповідну відмітку.

Поміщення (звільнення) до (з) карцеру неповнолітніх осіб здійснюється у присутності працівника соціально-психологічної служби СІЗО.

4. За відсутності начальника СІЗО, якщо іншими заходами припинити і попередити порушення режиму не можна, ув'язнені або засуджені переводяться до окремої камери відповідно до постанови про тимчасову ізоляцію до 24 годин ув'язненого (засудженого) до окремої камери ([додаток 35](#)) до прибуття начальника СІЗО. Така ізоляція не є стягненням, але якщо за результатами перевірки приймається рішення про поміщення особи, яка вчинила порушення, до карцеру, дисциплінарного ізолятора, приміщення камерного типу (одиначної камери), час попереднього перебування в ізоляції зараховується до загального строку тримання в цих приміщеннях.

5. Перед поміщенням ув'язненого або засудженого до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведенням до приміщення камерного типу (одиначної камери) персонал СІЗО повідомляє про це медичного працівника.

Письмовий висновок медичного працівника щодо неможливості тримання ув'язненого або засудженого в карцері чи дисциплінарному ізоляторі, приміщенні камерного типу (одиначній камері) підлягає негайному виконанню персоналом СІЗО.

Адміністрація СІЗО невідкладно інформує суд про звільнення засудженого з приміщення камерного типу (одиначної камери) у зв'язку з неможливістю його подальшого там перебування на підставі висновку медичного працівника для прийняття рішення.

6. Виклик для проведення слідчих дій, до суду або тимчасове вибуття із СІЗО ув'язненого чи засудженого, який відбуває стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), не звільняє від виконання щодо нього цього стягнення. Час відсутності такої особи в СІЗО тривалістю понад одну добу в строк відбування покарання в карцері чи дисциплінарному ізоляторі, приміщенні камерного типу (одиначній камері) не зараховується.

7. Ув'язненим і засудженим, які відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), забороняється брати із собою продукти харчування й особисті речі, за винятком рушника, мила, зубної пасти (порошку), зубної щітки, туалетного паперу, олівців, авторучок, зошитів, поштових марок, конвертів, книг, газет або журналів (не більше п'яти примірників), спеціальних засобів гігієни для жінок, а також тютюнових виробів, сірників, запальничок одноразового використання. Тютюнові вироби, сірники, запальнички одноразового використання зберігаються в окремій шафі у молодшого інспектора чергової зміни та видаються на час щоденної прогулянки.

Ув'язненим і засудженим за потреби підготовки до судового засідання за їх заявою видаються наявні у них матеріали.

Курити ув'язнені та засуджені, які відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), можуть лише під час щоденної прогулянки.

8. Для зберігання засобів особистої гігієни та предметів першої необхідності в карцерах обладнуються навісні полицки. Адміністрація СІЗО забезпечує зберігання особистих речей ув'язнених і засуджених протягом строку відбування стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери). Продукти харчування здаються на склад, де адміністрація СІЗО вживає заходів для їх збереження, і видаються ув'язненим та засудженим після відбуття ними стягнення. Якщо за час відбування стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери) термін придатності таких продуктів харчування закінчився, комісія СІЗО складає акт про їх знищення.

9. Тримання ув'язнених і засуджених, яким призначено стягнення у вигляді поміщення до карцеру, - одиначне. За рішенням начальника СІЗО ув'язнених та засуджених можуть тримати у карцері по двох. Тримання неповнолітніх осіб у карцері наодинці допускається за рішенням начальника СІЗО. Вагітні жінки і жінки, які мають при собі дітей віком до трьох років, поміщенню до карцеру не підлягають.

10. Ув'язнені та засуджені, які відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), забезпечуються індивідуальним спальним місцем і постільними речами, що видаються тільки на час сну. Удень відкидні ліжка (крім приміщень, де тримаються неповнолітні особи та жінки) закриваються на замок.

Ув'язненим і засудженим надається щоденна прогулянка тривалістю одна година, а неповнолітнім особам - до двох годин. У разі потреби на час виходу з приміщення видається верхній одяг.

Прибирання камер проводять засуджені, які в них перебувають, почергово.

Ув'язненим, які відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру, видається одяг встановленого зразка відповідно до вимог законодавства.

11. Ув'язненим і засудженим, які відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), забороняється придбання продуктів харчування і предметів першої необхідності, одержання посилок (передач) і бандеролей, користування настільними іграми.

Засудженим, залишеним у СІЗО для роботи з господарського обслуговування; особам, засудженим до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань; засудженим, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, за винятком осіб, щодо яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням, що відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), телефонна розмова, як виняток, може бути надана з метою виховного впливу або у зв'язку з винятковими особистими обставинами (смерть або тяжка хвороба близького родича, що загрожує життю хворого, стихійне лихо, що спричинило значну матеріальну шкоду засудженому або його сім'ї).

12. Ув'язненим і засудженим, які відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), щодня видається їжа згідно з нормами харчування для осіб, яких тримають у СІЗО, відповідно до чинного законодавства.

13. Звільнення ув'язнених і засуджених з карцеру чи дисциплінарного ізолятора, приміщення камерного типу (одиначної камери) здійснює черговий помічник або його заступник.

14. Адміністрація СІЗО щодня відвідує і перевіряє умови тримання ув'язнених і засуджених, які відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), уживає заходів щодо усунення виявлених недоліків і задоволення обґрунтованих скарг ув'язнених і засуджених, про що робляться відмітки у журналі обліку відвідувань карцеру адміністрацією СІЗО ([додаток 36](#)).

15. Після відбуття стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери) ув'язнених та засуджених негайно звільняють з них, про що робиться відмітка в журналі обліку ув'язнених і засуджених, поміщених до карцеру, дисциплінарного ізолятора, переведених до приміщення камерного типу (одиначної камери), і відповідній постанові.

У разі переведення ув'язнених і засуджених, які відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, до медичної частини (лікарняного закладу) або закладу охорони здоров'я з причин, не пов'язаних з їх неправомірними діями, строк їх перебування у цих закладах зараховується до строку перебування у карцері чи дисциплінарному ізоляторі.

При переведенні ув'язнених і засуджених, які відбувають стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, до медичної частини (лікарняного закладу) або закладу охорони здоров'я у зв'язку з членушкодженням або симуляцією хвороби строк їх перебування у цих закладах до строку відбування стягнення не зараховується.

У разі переведення засуджених до установи виконання покарань невідбуту частину стягнення у вигляді поміщення до карцеру чи дисциплінарного ізолятора, переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери) засуджені відбувають за новим місцем покарання.

ІХ. Особливості праці, матеріально-побутового забезпечення та тримання ув'язнених й окремих категорій засуджених

1. Праця ув'язнених

1. Відповідно до [статті 16](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» ув'язнені за їх згодою та з дозволу слідчого або суду, що здійснюють кримінальне провадження, можуть залучатися до праці в межах території СІЗО, що охороняється, у майстернях та робочих камерах із забезпеченням вимог ізоляції та роздільного тримання ув'язнених, правил техніки безпеки під час виконання робіт, норм санітарії та гігієни. З цією метою у майстернях та робочих камерах вивішуються протипожежні правила, правила техніки безпеки та витяги із Закону України [«Про охорону праці»](#), а до робіт допускаються лише ув'язнені, які пройшли медичне обстеження.

2. Ув'язнені, що виявили бажання працювати, подають заяву начальнику СІЗО, який зобов'язаний у триденний строк розглянути її та прийняти відповідне рішення.

3. Залучення ув'язнених до праці та організація виробничої діяльності майстерні здійснюються відповідно до [Положення про майстерню установи виконання покарань, слідчого ізолятора](#), затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22 березня 2012 року № 442/5, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22 березня 2012 року за № 437/20750 (із змінами).

4. Забороняється використовувати працю ув'язнених:

у приміщеннях, де розміщено зброю, спеціальні засоби та службову документацію;

у відділах (групах, секторах) контролю за виконанням судових рішень;

на роботах, де використовується устаткування для множення документів, радіотелеграфна і телефонна техніка;

на посадах продавців, завідувачів продовольчих та речових складів, комірників;

на роботах, пов'язаних з обліком, зберіганням та видачею лікарських засобів та медичних виробів, а також вибухових та отруйних речовин;

як фотографів, водіїв легкових та оперативних автомобілів і мотоциклів;

на роботах, пов'язаних з обслуговуванням та ремонтом технічних засобів охорони і нагляду;

на роботах, пов'язаних з наданням медичної допомоги та веденням медичної документації;

для догляду за службовими собаками.

5. Прибутки, одержані в результаті використання праці ув'язнених, не підлягають оподаткуванню і використовуються для упорядкування місць попереднього ув'язнення та поліпшення умов тримання під вартою. Праця таких осіб оплачується за тарифними ставками (окладами) відповідно до законодавства. Із заробітку ув'язнених за виконавчими документами проводяться відрахування в порядку, встановленому законодавством України.

Нарахована заробітна плата ув'язненим після проведення утримань і відрахувань, передбачених законодавством, зараховується на їхні особові рахунки.

6. Ув'язнені можуть залучатися без оплати їх праці лише до робіт, пов'язаних зі створенням належних санітарно-побутових умов і впорядкуванням місць попереднього ув'язнення. До таких робіт ці особи залучаються по чергово у вільний від проведення слідчих дій чи участі в судових засіданнях час і не більш як на дві години протягом дня.

2. Особливості тримання і залучення до праці засуджених, залишених у СІЗО для роботи з господарського обслуговування

1. Відповідно до вимог [статті 4](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статті 89](#) КВК особи, вперше засуджені до позбавлення волі за злочини невеликої або середньої тяжкості чи тяжкі злочини, можуть бути за їх письмовою згодою залишені у СІЗО для роботи з господарського обслуговування.

2. Залишення засудженого для роботи з господарського обслуговування начальник СІЗО оформлює наказом не пізніше десятиденного строку з дня набрання вироком законної сили або з дня надходження із суду розпорядження про виконання вироку, який набрав законної сили. Копія наказу і заява засудженого долучаються до його особової справи.

3. Загальна чисельність засуджених, які можуть залишатися для роботи з господарського обслуговування СІЗО, не може перевищувати 5 відсотків від планового наповнення СІЗО.

4. Для проведення ремонтних робіт з числа ув'язнених або засуджених, залишених для роботи з господарського обслуговування, можуть створюватися ремонтно-будівельні бригади.

5. Засуджені, залишені у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, та ув'язнені, які залучаються до цих робіт, працюють під постійним наглядом і охороною.

6. Засуджені, залишені у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, розміщуються у відділенні, яке розташовується в окремих приміщеннях на території режимної зони або в камерах ізольованих секцій режимних корпусів.

7. Приміщення (камери) відділення забезпечуються інвентарем та іншими предметами відповідно до [Норми забезпечення меблями, інвентарем і предметами господарчого призначення слідчого ізолятора](#), затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 27 липня 2012 року [№ 1118/5](#), зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 30 липня 2012 року за № 1275/21587 (із змінами).

Територія відділення ізолюється та облаштовується інженерно-технічними засобами охорони, що унеможливають доступ на ділянку сторонніх осіб.

8. У відділенні для тримання засуджених, залишених для роботи з господарського обслуговування, обладнується кабінет начальника відділення, кімната для культурно-масової роботи, кімната для занять спортом, гардероб, сушильні для одягу і взуття,

приміщення для зберігання продуктів харчування та вживання їжі, обладнані холодильниками та засобами для підігріву їжі, інші необхідні побутові приміщення.

9. Засуджені, залишені у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, підлягають обов'язковому профілактичному медичному огляду відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 23 травня 2001 року [№ 559](#) «Про затвердження переліку професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, порядку проведення цих оглядів та видачі особистих медичних книжок» (із змінами).

3. Особливості тримання і залучення до праці осіб, які прямують транзитом

1. Осіб, які прямують транзитом, залишають у СІЗО на строк, що визначений між черговими етапами до місця призначення. У разі відсутності планового конвою, його затримки та інших об'єктивних причин перебування таких осіб у СІЗО не має перевищувати встановлених [КПК](#) строків тримання під вартою.

2. Прийнятих до СІЗО осіб, які прямують транзитом, після перебування у приміщеннях збірного відділення розміщують у камерах на окремому посту з урахуванням вимог роздільного тримання, передбачених [статтею 8](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення». На дверях камер робиться напис «ТРАНЗИТ».

Зазначеним особам надається індивідуальне спальне місце і постільні речі (матрац, подушка, ковдра, постільна білизна), вони забезпечуються триразовим гарячим харчуванням.

3. Особи, які прямують транзитом, проходять медичний огляд, результати якого зазначаються у відкритій довідці в особовій справі, за потреби - необхідне лікування, а також гігієнічне миття та прання особистого одягу.

4. До роботи з благоустрою та господарського обслуговування СІЗО особи, які прямують транзитом, не залучаються, побачення їм не надаються (за винятком побачень з адвокатом або іншим фахівцем у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи), посилки, бандеролі та грошові перекази вони не одержують.

Особи, які прямують транзитом, можуть одержувати передачі від родичів та інших осіб з дозволу адміністрації СІЗО відповідно до [статті 112](#) КВК та у порядку, передбаченому [главою 2](#) розділу VI цих Правил.

4. Матеріально-побутові умови тримання ув'язнених і засуджених

1. Відповідно до вимог [статті 11](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» та [статті 115](#) КВК ув'язненим і засудженим забезпечуються побутові умови, що відповідають правилам санітарії та гігієни.

Ув'язненим надаються безплатно харчування, індивідуальне спальне місце, постільні речі та інші види матеріально-побутового забезпечення, за потреби - одяг і взуття встановленого зразка.

Засудженим надають індивідуальне спальне місце і постільні речі, забезпечують одягом, білизною і взуттям за сезоном з урахуванням статі і кліматичних умов. Засуджені відшкодовують витрати на їх утримання, крім вартості харчування, взуття, одягу, білизни, спецхарчування та спецодягу. [Порядок відшкодування вартості витрат на утримання засуджених](#) встановлено постановою Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2017 року

№ 80 «Про затвердження Порядку відшкодування вартості витрат на утримання засуджених в установах виконання покарань».

2. За заявою ув'язненого чи засудженого та у разі відсутності коштів на його особовому рахунку персонал СІЗО видає індивідуальні засоби гігієни (мило, зубна щітка, зубна паста, одноразова бритва, засоби особистої гігієни (для жінок)).

3. Для загального користування до камер відповідно до встановлених норм та з урахуванням кількості осіб, яких у них тримають, видають:

періодичні видання з бібліотеки СІЗО;

настільні ігри (шашки, шахи, доміно, нарди, інші логічні ігри);

інвентар для прибирання камери;

швейні голки, манікюрні ножиці (можуть бути видані в короткочасне користування під контролем персоналу СІЗО та під особистий підпис у журналі довільної форми).

4. Адміністрація СІЗО створює умови для задоволення особливих потреб ув'язнених і засуджених з інвалідністю та похилого віку. За потреби будівлі, режимні корпуси та приміщення обладнуються відповідними конструкційними елементами (поручні, пандуси, сходові підйомники тощо).

5. Забезпечення ув'язнених і засуджених милом та мийними засобами здійснюється відповідно до [Норм витрат мила на туалетні, санітарно-гігієнічні потреби і миття в лазні для осіб, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах](#), затверджених наказом Міністерства юстиції України від 10 лютого 2012 року № 233/5, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 10 лютого 2012 року за № 204/20517, та [Норм витрат мийних засобів на прання речового майна та постільних речей для осіб, які тримаються в установах виконання покарань, слідчих ізоляторах, та курсантів і слухачів навчальних закладів Державної кримінально-виконавчої служби](#), затверджених наказом Міністерства юстиції України від 10 лютого 2012 року № 233/5, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 10 лютого 2012 року за № 206/20519.

6. Вагітні жінки і жінки, які мають дітей віком до трьох років, розміщуються в камерах, обладнаних відповідно до [Норми забезпечення меблями, інвентарем і предметами господарчого призначення слідчого ізолятора](#), затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 27 липня 2012 року № 1118/5, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 30 липня 2012 року за № 1275/21587 (із змінами).

7. Лазне-пральне обслуговування ув'язнених і засуджених здійснюється відповідно до [Положення про організацію лазне-прального обслуговування осіб, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах](#), затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 08 червня 2012 року № 849/5, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13 червня 2012 року за № 947/21259 (із змінами).

5. Приймання їжі ув'язненими і засудженими

1. Ув'язнені та засуджені забезпечуються харчуванням за нормами та в порядку, визначеними постановами Кабінету Міністрів України від 16 червня 1992 року № 336 «Про норми харчування осіб, які тримаються в установах виконання покарань, слідчих ізоляторах Державної кримінально-виконавчої служби, ізоляторах тимчасового тримання, приймальниках-розподільниках та інших приймальниках Національної поліції» (із змінами), від 27 грудня 2001 року № 1752 «Про норми харчування у протитуберкульозних закладах для осіб, хворих на туберкульоз, та малолітніх і неповнолітніх осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу» (із змінами), а

також [Положенням про організацію продовольчого забезпечення у Державній кримінально-виконавчій службі України на мирний час](#), затвердженим наказом Міністерства юстиції України від 08 червня 2012 року № 850/5, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 15 червня 2012 року за № 982/21294.

2. Приймання їжі ув'язненими і засудженими проводиться в камерах у години, установлені розпорядком дня. Для своєчасної доставки їжі з їдальні СІЗО до камер залучаються засуджені, залишені у СІЗО для роботи з господарського обслуговування.

3. Засуджені, залишені у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, приймають їжу в приміщенні для приймання їжі відділення соціально-психологічної служби або в їдальні. Ув'язнені, які працюють у майстернях або робочих камерах, приймають їжу за місцем роботи у спеціально відведених місцях з дотриманням вимог санітарії та гігієни або в камерах.

4. З метою підтримання належного порядку видача їжі в камери та її приймання в їдальні обов'язково здійснюються під контролем персоналу СІЗО.

6. Особливості забезпечення ув'язнених і засуджених одягом

1. Ув'язнені; особи, засуджені до обмеження волі, які на підставі [статті 57](#) КВК підлягають направленню до місця відбування покарання; особи, засуджені до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань; засуджені, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії; особи, які прямують транзитом, тримаються в СІЗО у власному одязі та взутті (без металевих супінаторів).

2. З часу надходження до СІЗО вироку суду першої інстанції щодо засудження особи до довічного позбавлення волі ця особа забезпечується одягом спеціального зразка. Переміщення такої особи територією СІЗО та за її межами (крім участі у судовому засіданні) в іншому одязі заборонено.

3. Засуджених, залишених у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, адміністрація СІЗО забезпечує одягом відповідно до [Порядку забезпечення речовим майном засуджених, які відбувають покарання в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах](#), затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 20 лютого 2012 року № 280/5, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21 лютого 2012 року за № 261/20574 (із змінами).

Х. Медичне обслуговування ув'язнених і засуджених в СІЗО

1. Організація роботи медичної частини

1. Відповідно до [статті 11](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення» медичне обслуговування, а також лікувально-профілактична і протиепідемічна робота в СІЗО організуються і проводяться відповідно до законодавства про охорону здоров'я. Для цього на території СІЗО функціонує медична частина.

2. Медична частина забезпечує надання первинної лікувально-профілактичної допомоги ув'язненим і засудженим, яка включає консультацію медичного працівника, діагностику і лікування захворювань, травм та отруєнь, профілактичні заходи, направлення хворого ув'язненого чи засудженого для надання спеціалізованої та високоспеціалізованої допомоги.

3. Основними завданнями медичної частини є:

надання екстреної медичної допомоги, первинної медичної допомоги та організація надання вторинної медичної допомоги;

організація і проведення медичних оглядів, обстежень, здійснення диспансерного нагляду;

організація належного санітарно-гігієнічного та протиепідемічного нагляду;

організація та проведення заходів із впровадження превентивної медицини;

гігієнічне навчання і пропаганда здорового способу життя.

4. Медична частина має у своєму складі амбулаторію, стаціонар, інфекційні ізолятори для хворих на туберкульоз та хворих з кишковими інфекціями, окрему палату-ізолятор для тримання осіб з психічними розладами, туберкульозний кабінет, приміщення для зберігання лікарських засобів. Усі приміщення медичної частини обладнуються технічними засобами нагляду і контролю.

5. Амбулаторія медичної частини призначена для надання амбулаторної медичної допомоги ув'язненим і засудженим.

До складу амбулаторії входять кабінети завідувача медичної частини, лікарського прийому (терапевт, фтизіатр, інфекціоніст, психіатр, нарколог, стоматолог та інші), долікарського прийому (фельдшери, медсестри), фізіотерапевтичний, процедурний, допоміжні діагностичні, у тому числі функціональної діагностики, рентгенологічний, флюорографічний.

В амбулаторії обладнуються приміщення для клініко-діагностичної лабораторії, зберігання лікарських засобів, очікування прийому.

6. Стаціонар медичної частини призначений для:

стаціонарного обстеження і лікування хворих з передбачуваною тривалістю їх перебування до 30 діб;

тимчасової ізоляції інфекційних хворих, а також хворих із захворюваннями з підозрою на інфекційні до їх направлення до спеціалізованих закладів охорони здоров'я;

лікування хворих після виписки їх із закладів охорони здоров'я відповідно до медичних висновків.

7. У режимних корпусах СІЗО обладнуються кімнати (медичні кабінети) для проведення амбулаторного прийому ув'язнених і засуджених.

8. За потреби ув'язненим і засудженим надається екстрена медична допомога у закладах охорони здоров'я.

2. Організація лікувально-профілактичної допомоги у СІЗО, виконання санітарно-гігієнічних та протиепідемічних правил

1. Порядок лікувально-профілактичної і санітарно-протиепідемічної роботи в СІЗО визначається [Законом України](#) «Основи законодавства України про охорону здоров'я» та законодавчими актами.

2. Надання ув'язненим і засудженим медичної допомоги, у тому числі екстреної медичної допомоги, що не може бути надана у медичній частині, здійснюється відповідно до [статті 11](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення», [статей 8, 107, 116](#) КВК, [Порядку взаємодії закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України із закладами охорони здоров'я з питань надання медичної допомоги особам, узятим під варту](#), затвердженого наказом Міністерства юстиції України, Міністерства охорони

здоров'я України від 10 лютого 2012 року № 239/5/104, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 10 лютого 2012 року за № 212/20525 (із змінами), [Порядку організації надання медичної допомоги засудженим до позбавлення волі](#), затвердженого наказом Міністерства юстиції України, Міністерства охорони здоров'я України від 15 серпня 2014 року № 1348/5/572, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20 серпня 2014 року за № 990/25767 (із змінами).

3. У СІЗО здійснюються медичний контроль за станом здоров'я ув'язнених і засуджених шляхом проведення медичних оглядів та обстежень, виявлення осіб, які потребують лікування та постійного медичного нагляду, проведення щодо них лікувально-оздоровчих заходів з метою збереження здоров'я і працездатності, амбулаторне і стаціонарне лікування відповідно до системи стандартів у сфері охорони здоров'я, клінічних протоколів надання медичної допомоги в порядку, передбаченому законодавством.

4. У СІЗО забезпечується виконання санітарно-гігієнічних та протиепідемічних правил. Особи, які прибули до СІЗО, проходять санітарну обробку, що включає миття ув'язнених та засуджених в лазні з обов'язковою заміною натільної білизни, дезінфекцією, дезінсекцією особистого одягу у дезінфекційній камері. Чоловікам за потреби проводиться стрижка волосся на голові, бриття підборіддя, бороди, вусів.

Лазне-пральне обслуговування ув'язнених і засуджених здійснюється у порядку, встановленому [Положенням про організацію лазне-прального обслуговування осіб, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах](#), затвердженим наказом Міністерства юстиції України від 08 червня 2012 року № 849/5, зареєстрованим в Міністерства юстиції України 13 червня 2012 року за № 947/21259 (із змінами).

Під час проведення миття в лазні ув'язненим і засудженим чоловікам за потреби організовується стрижка волосся на голові, бриття підборіддя, бороди та вусів, ув'язненим і засудженим жінкам - стрижка волосся.

Ув'язненим та засудженим чоловікам дозволяється носити коротку бороду та вуса за умови, що вони відповідають вимогам гігієни, а також коротку зачіску.

5. Ув'язнені та засуджені підлягають обов'язковому тілесному огляду під час гігієнічного миття.

Для забезпечення контролю за дотриманням неповнолітніми особами правил гігієни та санітарії персонал СІЗО щодня здійснює обхід камер СІЗО з одночасним проведенням огляду неповнолітніх осіб на предмет виявлення тілесних ушкоджень і татуювань. Результати таких обходів та оглядів персонал СІЗО доповідає рапортом заступнику начальника СІЗО із соціально-виховної і психологічної роботи та фіксує у журналі проведення обходів камер СІЗО та огляду неповнолітніх осіб, яких у них тримають ([додаток 37](#)).

Результати оглядів новоприбулих неповнолітніх осіб на предмет виявлення у них тілесних ушкоджень і татуювань фіксуються в їхніх медичних картах та журналі реєстрації новоприбулих неповнолітніх осіб ([додаток 38](#)).

У разі виявлення тілесних ушкоджень у ув'язнених чи засуджених персонал СІЗО повідомляє медичних працівників, які діють відповідно до [пункту 9](#) глави 2 розділу II цих Правил.

6. У СІЗО ув'язнені та засуджені звертаються по медичну допомогу до медичного працівника під час щоденного обходу ним камер та відділення для засуджених, залишених для роботи з господарського обслуговування СІЗО, або у разі потреби - до персоналу

СІЗО. Медичним працівникам не дозволяється заходити до камер і залишатися там без супроводу персоналу СІЗО.

Посадова особа СІЗО, до якої звернувся хворий ув'язнений або засуджений, зобов'язана вжити заходів до організації надання йому медичної допомоги. Виведення на амбулаторне лікування організується так, щоб шлях ув'язнених і засуджених із камер до амбулаторії та у зворотному напрямку був найкоротшим й унеможлиблював порушення вимог ізоляції. Пересування хворих на інфекційні захворювання здійснюється окремо від усіх інших осіб.

Амбулаторний прийом проводиться у медичних кабінетах режимних корпусів СІЗО за попереднім записом.

До медичного кабінету ув'язнених і засуджених виводять індивідуально або групами по 3-5 осіб з додержанням вимог ізоляції.

7. Прийом ув'язнених і засуджених ведеться індивідуально та конфіденційно. Медичні обстеження (огляди) ув'язнених і засуджених проводяться поза межами чутиності, а також (якщо медичний працівник не бажає іншого в кожному конкретному випадку) поза межами видимості немедичного персоналу.

8. Поміщення хворих ув'язнених і засуджених у стаціонар медичної частини проводиться за висновком лікуючого лікаря.

Розміщення хворих ув'язнених і засуджених у стаціонарі медичної частини проводиться з дотриманням вимог ізоляції.

Особи, щодо яких є підозра на наявність у них інфекційних або паразитарних захворювань, розміщуються в інфекційному ізоляторі медичної частини. Первинна санітарна обробка таких осіб здійснюється в останню чергу з обов'язковою дезінфекцією одягу й особистих речей.

9. Лікарські засоби ув'язнені та засуджені приймають відповідно до медичних призначень під контролем медичного працівника.

За потреби цілодобового невідкладного прийому лікарських засобів їх видають на руки хворому (не більше добової норми) за призначенням лікуючого лікаря.

10. Засуджені забезпечуються лікарськими засобами, медичними виробами, технічними та іншими засобами реабілітації відповідно до вимог законодавства України.

11. Ув'язнені та засуджені, які вибувають із СІЗО, підлягають медичному огляду. До переміщення не допускаються хворі в гострій стадії захворювання, хворі на інфекційні захворювання (крім туберкульозу), уражені педикульозом, коростою, які не пройшли встановленого курсу лікування.

Засуджені, хворі на активну форму туберкульозу та захворювання, що передаються статевим шляхом, вироки щодо яких набрали законної сили, направляються на лікування до спеціалізованих лікарняних закладів.

Переміщення осіб, хворих на туберкульоз, до лікарняних закладів та закладів охорони здоров'я, судів, для проведення слідчих дій здійснюється автомобілями спеціалізованого призначення з додержанням санітарно-гігієнічних норм.

12. Медична допомога засудженим до довічного позбавлення волі організується і надається безпосередньо в камері із забезпеченням безпеки медичних працівників. За потреби надання екстреної медичної допомоги засуджені до довічного позбавлення волі переводяться до найближчого закладу охорони здоров'я.

Переміщення до (із) закладу охорони здоров'я засудженого до довічного позбавлення волі здійснюється в автомобілі спеціалізованого призначення з конвоєм кількістю не менше п'яти осіб, до складу якого обов'язково повинен входити кінолог зі службовим собакою. Переміщення жінок, засуджених до довічного позбавлення волі, здійснюється без залучення кінолога зі службовим собакою.

13. За потреби ув'язнені та засуджені за письмовими заявами можуть отримувати виписки зі своїх медичних карт та передавати їх близьким родичам.

14. Ув'язнені та засуджені мають право звертатися за лікарськими консультаціями та лікуванням до закладів охорони здоров'я, що мають ліцензію Міністерства охорони здоров'я України, які надають платні медичні послуги та не віднесені до відання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації. Оплату таких послуг і придбання необхідних лікарських засобів здійснюють ув'язнені та засуджені або їхні родичі за рахунок власних коштів.

Консультавання та амбулаторне лікування в таких випадках здійснюються в медичних частинах під наглядом медичних працівників. У разі потреби у лікуванні в умовах стаціонару ув'язнений або засуджений має право отримувати медичну допомогу і лікування, в тому числі платні медичні послуги за рахунок особистих коштів чи коштів рідних та близьких, у зазначених закладах охорони здоров'я. Підставою для надання такої медичної допомоги є медичний висновок.

Адміністрація СІЗО організовує та забезпечує цілодобову охорону ув'язнених та засуджених під час лікування у закладах охорони здоров'я.

15. Дезінфекція водогінних мереж, камер, приміщень для проживання, харчування, інших комунально-побутових та кухонно-складських приміщень проводиться персоналом СІЗО за рекомендаціями медичних працівників відповідно до [Закону України](#) «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення».

3. Особливості проведення лікувально-профілактичних заходів у випадку психічних розладів в ув'язнених і засуджених

1. Психіатрична допомога ув'язненим і засудженим, які страждають на психічні розлади і тримаються в СІЗО, надається відповідно до [Закону України](#) «Про психіатричну допомогу».

2. У разі виникнення підозри на наявність психічних розладів в ув'язненого чи засудженого медичний працівник негайно викликає екстрену медичну допомогу з подальшим повідомленням лікаря--психіатра.

У разі тяжких психічних розладів, у тому числі інтоксикаційних та алкогольних психозів, діагностованих лікарем-психіатром, медичні працівники негайно вживають заходів щодо направлення такого ув'язненого або засудженого до закладу охорони здоров'я відповідно до [Порядку взаємодії закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України із закладами охорони здоров'я з питань надання медичної допомоги особам, узятим під варту](#), затвердженого наказом Міністерства юстиції України та Міністерства охорони здоров'я України від 10 лютого 2012 року № 239/5/104, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 10 лютого 2012 року за № 212/20525 (із змінами).

У разі агресивної поведінки з проявами буйства ситуативного характеру, намагання в збудженому стані вчинити членушкодження до ув'язненого або засудженого

застосовується захід ізоляції у вигляді поміщення до окремої палати-ізолятора для осіб з психічними розладами медичної частини.

3. Заходи ізоляції особи, яка страждає на психічний розлад, під час надання їй психіатричної допомоги застосовуються за рішенням начальника СІЗО на підставі висновку лікаря-психіатра і лише тоді, коли всіма іншими законними заходами не можна запобігти діям особи, що становлять безпосередню небезпеку для неї або інших осіб.

4. Про поміщення ув'язненого або засудженого до окремої палати-ізолятора для осіб з психічними розладами посадова особа СІЗО складає акт, у якому зазначаються підстави для застосування ізоляції, лікар (комісія лікарів), який (яка) зробив(ла) висновок, інші особливості застосування такого заходу. Акт підписують присутній черговий помічник, медичний працівник та молодші інспектори чергової зміни, які брали участь у поміщенні хворого до палати-ізолятора для осіб з психічними розладами, та затверджує начальник СІЗО. Акт долучається до особової справи ув'язненого чи засудженого, а також робиться запис у його медичній карті.

5. Перед поміщенням ув'язненого чи засудженого до окремої палати-ізолятора для осіб з психічними розладами його ретельно оглядає медичний працівник, персонал чергової зміни вилучає всі небезпечні предмети та роз'яснює необхідність його перебування в палаті, дотримання режиму та про тимчасовість заходу. Відповідно до психічного стану хворого його супровід здійснюють два молодших інспектори чергової зміни та лікар-психіатр.

6. Застосовуючи до осіб з психічними розладами заходи фізичного обмеження, адміністрація та персонал СІЗО керуються [Правилами застосування фізичного обмеження та \(або\) ізоляції при наданні психіатричної допомоги особам, які страждають на психічні розлади, та формами первинної облікової документації](#), затвердженими наказом Міністерства охорони здоров'я України від 24 березня 2016 року № 240, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 15 квітня 2016 року за № 570/28700.

7. Право на одержання і використання конфіденційних відомостей про стан психічного здоров'я особи та надання їй психіатричної допомоги має сама особа чи її законний представник.

За усвідомленою письмовою згодою особи або її законного представника відомості про стан психічного здоров'я цієї особи та надання їй психіатричної допомоги можуть надаватися іншим особам лише в інтересах особи, яка страждає на психічний розлад, для проведення обстеження та лікування чи захисту її прав і законних інтересів, для здійснення наукових досліджень, публікацій у науковій літературі, використання у навчальному процесі.

Допускається надання відомостей про стан психічного здоров'я особи та надання їй психіатричної допомоги без згоди особи або її законного представника для:

організації надання особі, яка страждає на тяжкий психічний розлад, психіатричної допомоги;

провадження досудового розслідування, складання досудової доповіді щодо обвинуваченого або судового розгляду за письмовим запитом слідчого, прокурора, суду та представника уповноваженого органу з питань пробації.

Забороняється без письмової згоди особи або її законного представника та лікаря-психіатра, який надає психіатричну допомогу, публічно демонструвати особу, яка страждає на психічний розлад, фотографувати її чи робити кінозйомку, відеозапис, звукозапис та прослуховувати співбесіди особи з медичними працівниками чи іншими фахівцями під час надання їй психіатричної допомоги.

XI. Участь ув'язнених і засуджених у цивільно-правових та сімейно-правових відносинах

1. Участь ув'язнених і засуджених у цивільно-правових відносинах

1. Відповідно до [Цивільного кодексу України](#) та [Закону України](#) «Про нотаріат» начальники СІЗО мають право посвідчувати заповіти та довіреності ув'язнених і засуджених, яких тримають у цих установах. Зазначені акти прирівнюються до нотаріально посвідчених, державне мито при цьому не справляється.

2. Після посвідчення начальником СІЗО заповіту один посвідчений примірник видають заповідачу, інший негайно направляють до державного нотаріального архіву чи до державної нотаріальної контори за постійним місцем проживання заповідача. Довідка про здійснення зазначеної дії долучається до особової справи ув'язненого чи засудженого.

Посвідчену довіреність вручають особі, від імені якої вона посвідчена, або на прохання такої особи і за її рахунок надсилають за зазначеною нею адресою особі, на ім'я якої видано таку довіреність.

Відповідно до [Порядку посвідчення заповітів і доручень, прирівнюваних до нотаріально посвідчених](#), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 червня 1994 року № 419 (із змінами), начальники СІЗО посвідчують заповіти і довіреності ув'язнених та засуджених, щодо яких вирок суду не набрав законної сили, за погодженням з посадовою, службовою особою чи органом, у провадженні яких перебуває справа.

Копії заповіту і довіреності з письмовим погодженням з посадовою, службовою особою чи органом, у провадженні яких перебуває справа, долучаються до особової справи.

3. Розгляд питань, пов'язаних з громадянством України, адміністрація СІЗО здійснює відповідно до Закону України [«Про громадянство України»](#), а щодо ув'язнених і засуджених іноземців та осіб без громадянства - відповідно до Закону України [«Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»](#) з урахуванням обмежень, встановлених Законом України [«Про попереднє ув'язнення»](#) та [КВК](#).

2. Участь ув'язнених і засуджених у сімейно-правових відносинах

1. Державну реєстрацію укладення шлюбу ув'язнених і засуджених у СІЗО проводить відповідно до чинного законодавства орган реєстрації актів цивільного стану (далі - орган РАЦС) за місцем розташування СІЗО.

2. Особа, яка виявила бажання одружитися з ув'язненим чи засудженим, звертається до органу РАЦС для отримання бланка спільної заяви про укладення шлюбу та подає його адміністрації СІЗО. У разі взаємної добровільної згоди на укладення шлюбу та відсутності обставин, що цьому перешкоджають, ув'язнений або засуджений заповнює свою частину бланка заяви.

Достовірність підпису на заяві ув'язненого або засудженого засвідчує начальник СІЗО. Посвідчена заява передається іншій стороні для подальшого оформлення в органі РАЦС.

3. Державна реєстрація укладення шлюбу проводиться тільки за наявності документів, що посвідчують осіб, які одружуються, у спеціально виділеному приміщенні СІЗО. Загальна кількість запрошених з боку осіб, які укладають шлюб, крім представника органу РАЦС, не може бути більше шести осіб.

Особам, присутнім на реєстрації шлюбу ув'язненого з боку осіб, які укладають шлюб, необхідно мати відповідний дозвіл, виданий слідчим або судом, які здійснюють кримінальне провадження, органу, що проводить екстрадиційну перевірку.

Оплата державного мита за державну реєстрацію укладення шлюбу та інші необхідні витрати проводяться за рахунок осіб, які укладають шлюб.

4. Після державної реєстрації укладення шлюбу адміністрація СІЗО надає позачергове тривале побачення засудженим, залишеним у СІЗО для роботи з господарського обслуговування; особам, засудженим до обмеження волі, які на підставі [статті 57](#) КВК підлягають направленню до місця відбування покарання; особам, засудженим до позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань; засудженим, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, за винятком осіб, щодо яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням, у порядку, передбаченому [статтею 110](#) КВК та [главою 1](#) розділу VII цих Правил.

Відповідно до [статті 12](#) Закону України «Про попереднє ув'язнення», [статті 110](#) КВК та [глави 1](#) розділу VII цих Правил короткострокові побачення після державної реєстрації шлюбу адміністрація СІЗО може надати:

іноземцям, яких тримають під вартою, - за погодженням з Міністерством закордонних справ України і з письмового дозволу слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження;

особам, до яких застосовано тимчасовий чи екстрадиційний арешт, - на підставі письмового дозволу органу, що проводить екстрадиційну перевірку;

засудженим, залишеним у СІЗО для роботи з господарського обслуговування; особам, засудженим до обмеження волі, які на підставі [статті 57](#) КВК підлягають направленню до місця відбування покарання; особам, засудженим до арешту, позбавлення волі, довічного позбавлення волі, вироки щодо яких набрали законної сили і які на підставі [статті 87](#) КВК підлягають відправленню до установ виконання покарань; засудженим, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені в СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, - з письмового дозволу начальника СІЗО або його заступника;

ув'язненим та засудженим, вироки щодо яких набрали законної сили, які на підставі [статті 90](#) КВК тимчасово залишені у СІЗО або переведені до СІЗО з арештного дому, виправного центру, дисциплінарного батальйону або виправної колонії, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням - з письмового дозволу слідчого або суду, які здійснюють кримінальне провадження.

На прохання осіб, які укладають шлюб, адміністрація СІЗО надає можливість проведення обряду вінчання.

5. Державна реєстрація розірвання шлюбу (розлучення) ув'язнених і засуджених здійснюється відповідно до законодавства.

3. Поховання ув'язнених і засуджених, які померли у СІЗО

Порядок поховання ув'язнених і засуджених, які померли у СІЗО, оформлення документів щодо видачі їх тіл визначається відповідно до законодавства.

Директор Департаменту публічного права	Л. Кравченко
---	---------------------

	Додаток 1 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 5 глави 4 розділу I)
--	--

ПЕРЕЛІК

продуктів харчування, предметів першої необхідності, інших речей та предметів, заборонених для передавання ув'язненим і засудженим, а також для користування та зберігання при собі

I. Продукти харчування

Продукти харчування у скляній або металевій тарі, з простроченим терміном реалізації, консервовані продукти із м'яса, риби, овочів, фруктів, виготовлені в домашніх умовах, готові страви, продукти, що потребують додаткового приготування шляхом термічної обробки, продукти, які швидко псуються і потребують зберігання у спеціальних умовах, зіпсовані продукти харчування, а також дріжджі, спиртні, слабоалкогольні напої і пиво, одеколон та інші вироби на спиртовій основі, а також напої енергетичної дії (перелік продуктів харчування може бути обмежений за приписом санітарно-епідеміологічної служби).

II. Предмети першої необхідності, засоби особистої гігієни, інші речі та предмети

До заборонених предметів першої необхідності, засобів особистої гігієни, інших речей та предметів належать:

предмети, вироби та речовини, вилучені з цивільного обігу;

будь-яка зброя, набої, вибухові речовини, а також спеціальні засоби та засоби активної оборони;

гроші, цінні речі, цінні папери;

оптичні прилади (крім окулярів);

будь-які вироби з дорогоцінних металів;

наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги та прекурсори, медичні вироби (за винятком лікарських засобів або їх аналогів, протезів, інвалідних візків або інших пристосувань, необхідних для підтримання життєдіяльності організму (за умови дозволу лікаря), стерильних шприців, голок та контрацептивів у герметичній упаковці (не більше 5 одиниць кожного найменування));

будь-яка теле-, радіо-, аудіо- та відеоапаратура (за винятком телевізора, DVD-плеєра - по одному на камеру або жиле приміщення);

радіоелектронні засоби, призначені для передавання чи приймання радіосигналів (радіостанції, комунікатори, мобільні телефони та зарядні пристрої до них, SIM-картки,

скетч-картки поповнення рахунку мобільного зв'язку, пейджери, роутери тощо), друкарські машинки, розмножувальні прилади та гарнітура до них;

комп'ютерна техніка (за винятком комп'ютерної техніки, що встановлена у класах та використовується у навчальному процесі або для реалізації права на користування мережею Інтернет у порядку, передбаченому [КВК](#));

подовжувачі, гірлянди, проводи, дроти, мотузки тощо;

будь-які меблі та предмети побуту, крім установлених у камері, а також різного роду статуетки та сувеніри тощо;

будь-яка побутова техніка, крім електрочайника потужністю не більше 2 кВт, електрокип'ятильника промислового виготовлення потужністю не більше 0,5 кВт;

електричні спіралі, татуювальні пристрої тощо;

вироби та посуд з фарфору, скла, кераміки, металу та нержавіючої сталі, у тому числі каструлі, сковорідки, казанки, ложки, виделки, тарілки тощо (крім поліетиленового посуду, металевого кухля та миски);

продукція порнографічного характеру, яка визнається такою відповідно до [Закону України](#) «Про захист суспільної моралі»;

бритви (крім електричних, механічних та безпечних з касетною головкою) та інші гострорізальні і колючі предмети;

будь-які колючо-ріжучі предмети, ножі, сокири, молотки, ножівкові полотна та будь-які інші будівельні інструменти та матеріали;

гральні карти заводського та кустарного виготовлення;

фотоапарати, фотоматеріали, хімікати;

лакофарбові речовини, розчинники тощо (за винятком фарб і речовин, призначених для малювання);

будь-які документи (крім документів та записів, що стосуються кримінального провадження, захисту прав та інтересів, а також квитанцій на здані на зберігання гроші, цінності, речі);

топографічні карти, компаси;

формений одяг і знаки розрізнення військовослужбовців та працівників правоохоронних органів, а також поясні ремені, підтяжки, краватки;

музичні інструменти;

будь-яке спортивне знаряддя, у тому числі для заняття бойовими мистецтвами, а також виготовлене власноруч (боксерські рукавички та груші, рукавички для заняття рукопашним боєм, маківари, гирі, гантелі, штанги тощо).

Примітки:

1. Засудженим до довічного позбавлення волі забороняється мати при собі та зберігати в камерах дзеркала, запальнички багаторазового використання, бритви для гоління (крім електричних та механічних), інші гострорізальні та колючі предмети.
2. Неповнолітнім особам забороняється отримувати в посылках (передачах) та бандеролях, купувати в крамницях СІЗО та зберігати при собі тютюнові вироби.
3. У посылках і передачах забороняється передавати ув'язненим і засудженим продукти харчування в скляній та металевій тарі, крім випадків придбання таких продуктів у крамниці

СІЗО.

{Додаток 1 із змінами, внесеними згідно з [Наказом Міністерства юстиції № 564/5 від 14.02.2020](#)}

	Додаток 2 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 6 глави 4 розділу I)
--	--

ПЕРЕЛІК

продуктів харчування, предметів першої необхідності, інших речей та предметів, які ув'язнені і засуджені можуть отримувати в посылках (передачах) та бандеролях, купувати в крамницях СІЗО та зберігати при собі

I. Продукти харчування

Продукти харчування фабричного (заводського) виготовлення не в скляній або металевій тарі з діючим терміном реалізації, які не потребують додаткового приготування шляхом термічної обробки та можуть зберігатися за кімнатної температури; свіжі фрукти та овочі (огірки, помідори, цибуля, часник, перець, капуста, морква, зелень - до 1 кг кожного найменування); сухі кондитерські вироби, продукти швидкого приготування (крупи, у тому числі гречана, що не потребують термічної обробки, каша, локшина, вермішель, суп, крем-суп, пюре, паста, мюслі, пластівці тощо), чай, цукор та кава - до 1 кг кожного найменування; тютюнові вироби - не більше 30 пачок цигарок або махорки, сірники - не більше 10 коробок або одна запальничка разового використання.

II. Предмети першої необхідності, засоби особистої гігієни, інші речі та предмети

До предметів першої необхідності, засобів особистої гігієни, інших речей та предметів належать:

одяг за сезоном - не більше двох комплектів;

взуття за сезоном - не більше однієї пари;

труси, панчохи (шкарпетки), носові хустинки;

діловий костюм, спортивний костюм - по одному комплекту;

спортивне взуття, кімнатні або спортивні тапочки - по одній парі;

для жінок - халати та сукні, хустки, рейтузи, пояси, бюстгальтери, марля, гігієнічні пакети, защіпки, вата, косметика не на спиртовій основі, крем для обличчя та рук;

годинники ручні або кишенькові з некоштовних металів, які не виконують функції фото- та відеокамери, мобільного телефону, GPS навігатора, плеєра, не мають доступу до мережі Інтернет - 1 штука;

постільні речі, рушник - 1 комплект;

засоби особистої гігієни (мило, зубний порошок чи паста, зубна щітка, гребінець, креми до та після гоління, шампунь, манікюрні ножиці) - не більше одного комплекту;

лікарські засоби або їх аналоги, медичні вироби - лише за призначенням лікуючого лікаря за потреби цілодобового невідкладного приймання та підтримання життєдіяльності організму;

художня література - до 10 примірників, газети та журнали, у тому числі релігійного змісту, - без обмежень;

підручники для тих, хто навчається, - у необхідній для навчання кількості;

щітки для одягу та взуття;

поліетиленовий посуд, металевий кухоль та миска, пластмасові футляри для окулярів, мила та зубних щіток;

шашки, шахи, доміно, нарди - по одному комплекту;

ігрові приставки, портативні ігрові консолі та зарядні пристрої до них - 1 штука;

натільні хрестики та інші предмети культу, виготовлені з некоштовних матеріалів;

електрочайники потужністю не більше 2 кВт, - один на камеру або на 10 осіб;

побутові електровентилятори промислового виробництва - один на камеру (видаються у літній період);

телевізори, DVD-плеєри - по одному на камеру або жилу секцію, USB флеш-накопичувачі - 1 штука (без можливості виходу в мережу Інтернет), CD-, DVD-диски - не більше 10 одиниць на камеру або жилу секцію;

електрокип'ятильники промислового виготовлення потужністю не більше 0,5 кВт - один на 5 осіб.

Примітки:

1. За умови забезпечення безпеки персоналу СІЗО та засуджених на період проведення засудженими до довічного позбавлення волі санітарно-гігієнічних заходів дозволяється видавати їм для власного користування (за потреби) безпечні бритви для гоління з касетними головками, а також у визначений розпорядком дня час - голки та ножиці з обов'язковим поверненням їх персоналу СІЗО після використання.
2. Неповнолітнім особам забороняється отримувати в посилках (передачах) та бандеролях, купувати в крамницях СІЗО та зберігати при собі тютюнові вироби.

{Додаток 2 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства юстиції № 564/5 від 14.02.2020}

	Додаток 3 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 5 глави 5 розділу І)
--	--

**КНИГА
зауважень та пропозицій**

	Додаток 4 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної
--	--

	кримінально-виконавчої служби України (пункт 6 глави 2 розділу II)
--	---

КАМЕРНА КАРТКА

	Додаток 5 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 7 глави 2 розділу II)
--	---

ПРОТОКОЛ **особистого обшуку ув'язненого(ї) (засудженого(ї))**

	Додаток 6 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 10 глави 2 розділу II)
--	--

КНИГА **чергувань по збірному відділенню**

	Додаток 7 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 14 глави 2 розділу II)
--	--

ПРАВИЛА **поведінки ув'язнених і засуджених у слідчих ізоляторах**

	Додаток 8 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 1 глави 1 розділу III)
--	--

ПЛАН **покамерного розміщення**

	Додаток 9 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 10 глави 1 розділу III)
--	---

ПОСТАНОВА

про переведення ув'язненого(ї) до одиночної камери

	Додаток 10 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 11 глави 1 розділу III)
--	--

ПОСТАНОВА

про переведення засудженого(ї) до окремої камери карцеру (одиночної камери) на загальних підставах

	Додаток 11 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 2 глави 1 розділу IV)
--	--

ТИПОВИЙ РОЗПОРЯДОК

дня ув'язнених і засуджених, яких тримають у СІЗО

Заходи розпорядку дня					
Дорослі			Неповнолітні		
06:00	Підйом		06:00	Підйом	
06:05- 06:20	Ранковий туалет		06:05- 06:20	Фізична зарядка	
06:20- 06.30	Заправлення ліжок		06:20- 06:40	Ранковий туалет	
06:30- 07:30	Прибирання приміщення		06:40- 07:30	Прибирання приміщення	
07:30- 08:00	Сніданок		07:30- 08:00	Сніданок	
08:00- 09:00	Ранкова перевірка		08:00- 09:00	Ранкова перевірка	
09:00- 11:00	Прийом керівництвом СІЗО з особистих	Проведення слідчих дій, побачень, прогулянка	09:00- 10:00	Прийом керівництвом СІЗО з особистих	Проведення слідчих дій, побачень

	питань, вільний час		питань, вільний час	
11:00-12:30	Заходи виховного характеру, психолого-педагогічна допомога, вільний час		10:00-12:00	Прогулянка
12:30-14:00	Обід		12:00-13:00	Заняття в кімнаті виховної роботи, навчання
14:00-14:30	Вільний час		13:00-14:00	Обід
14:30-16:00	Фізкультурно-оздоровчі, виховні та просвітницькі заходи		14:00-16:00	Навчання, заняття самоосвітою, богослужіння
16:00-18:00	Радіотрансляція новин, богослужіння		16:00-18:00	Фізкультурно-оздоровчі заходи, перегляд телепередач
18:00-18:30	Вечеря		18:00-18:30	Вечеря
18:30-20:00	Вільний час		18:30-19:30	Вечірня перевірка
20:00-21:00	Вечірня перевірка		19:30-21:30	Вільний час, перегляд телепередач
21:00-21:30	Вільний час		21:30-21:55	Вечірній туалет
21:30-21:55	Вечірній туалет		21:55-22:00	Підготовка до сну
21:55-22:00	Підготовка до сну		22:00-06:00	Сон
22:00-	Сон			

06:00			
-------	--	--	--

Примітки:

1. Розпорядок дня складається у кожному СІЗО з урахуванням тривалості робочого дня та затверджується його начальником.
2. Для ув'язнених і засуджених, які працюють у виробничих майстернях, розпорядок дня складається окремо, у ньому передбачаються час для праці та додаткові години відпочинку. Якщо виробнича майстерня працює в декілька змін, розпорядок дня складається для кожної зміни.
3. Розпорядок дня ув'язнених і засуджених, яких тримають у медичній частині (лікарняному закладі), устанавлюється окремо.
4. Для засуджених, залишених у СІЗО для роботи з господарського обслуговування, розпорядок дня устанавлюється окремо з урахуванням часу, необхідного для телефонних розмов та користування мережею Інтернет.
5. У вихідні та святкові дні підйом ув'язнених та засуджених здійснюється на годину пізніше.
6. Лазне-пральне обслуговування ув'язнених і засуджених здійснюється за окремими графіками.
7. Окремо може передбачатися час відключення електричних розеток у камерах та перегляду телепередач.
8. Ув'язнені та засуджені мають право сидіти або лежати на ліжках у вільний час, передбачений розпорядком дня.

	Додаток 12 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 4 глави 4 розділу IV)
--	--

РОЗПИСКА

	Додаток 13 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 6 глави 4 розділу IV)
--	--

ЖУРНАЛ

обліку продуктів харчування, що видаються ув'язненим і засудженим перед відправленням за межі СІЗО

	Додаток 14 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 4 глави 6 розділу IV)
--	--

ПОСТАНОВА

про передавання заборонених для зберігання речей та предметів у дохід держави

	Додаток 15 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної
--	---

	кримінально-виконавчої служби України (пункт 2 глави 8 розділу IV)
--	---

ЖУРНАЛ

прийому ув'язнених і засуджених з особистих питань

	Додаток 16 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 5 глави 1 розділу VI)
--	--

ЗАЯВА

	Додаток 17 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 3 глави 2 розділу VI)
--	--

ЗАЯВА

	Додаток 18 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 3 глави 2 розділу VI)
--	--

ПОРЯДОК

огляду вмісту посилок (передач) та бандеролей

1. Хлібні вироби (булки, батони, хлібини тощо) розрізають на декілька частин.
2. Продукти в рідкому стані переливають в інший посуд або посуд СІЗО.
3. Запечатані упаковки за потреби розкривають.
4. Рибу розрізають на декілька частин.
5. Ковбасні вироби розрізають на декілька частин.
6. Сипучі продукти пересипають.
7. Цукерки приймають без обгортки.
8. Усі інші продукти, які можуть бути використані для приховування в них листування і заборонених предметів, перевіряють у такому самому порядку й так, щоб продукти не втрачали своєї якості.
9. Речі і предмети також слід ретельно перевіряти. За потреби використовують технічні засоби виявлення.

10. Консерви у скляних і металевих банках до камер не видають. Перед видачею до камери їх відкривають і вміст перекладають у посуд одноразового використання. Інші консерви здають на склад СІЗО для зберігання.

	Додаток 19 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 6 глави 2 розділу VI)
--	--

КАРТКА **обліку побачень, видачі посилок (передач) і бандеролей**

	Додаток 20 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 7 глави 1 розділу VII)
--	---

ОБЛАДНАННЯ КІМНАТ для проведення побачень

1. Кімнати для проведення короткострокових побачень у закритих умовах

У кімнаті передбачаються кабіни, розділені між собою від підлоги до стелі перегородками. Перегородки на висоту 85 см виконано з дерева та оббито пластиком, вище - засклено подвійним склом.

З одного боку в кабінах установлюються стільці для відвідувачів, з іншого боку в кабінах для ув'язнених і засуджених - табурети, прикріплені наглухо до підлоги. На випадок прибуття на побачення двох-трьох родичів з дітьми має бути одна або дві кабіни більшого розміру.

З торцевого боку кабіна відгороджується та обладнується переговорним пристроєм для контролю за проведенням побачень та місцем для молодшого інспектора чергової зміни. Якщо кількість кабін понад 10, місце для молодшого інспектора установлюється з торцевого боку середньої перегородки, що розділяє кабіни для засуджених та відвідувачів, за скляною перегородкою в окремій кімнаті.

Для надання короткострокових побачень засудженим до довічного позбавлення волі, а також особам, які притягаються до кримінальної відповідальності за вчинення особливо тяжких злочинів, кабіни додатково обладнуються металевими ґратами, дверима з механічним замком та кватиркою для зняття (надівання) наручників.

2. Кімнати для проведення короткострокових побачень у відкритих умовах

У кімнаті встановлюються окремі столи та стільці для ув'язнених, родичів та інших осіб. Столи та стільці прикріплюються наглухо до підлоги.

Стіл для молодшого інспектора чергової зміни розташовується при виході з кімнати. У разі відсутності стола для молодшого інспектора чергової зміни контроль за проведенням побачень здійснюється за допомогою камер відеоспостереження.

3. Кімнати для проведення тривалих побачень

До складу кімнати тривалих побачень входять житлові кімнати, кухня, умивальник, вбиральня, душова, комора для зберігання постільних речей та посуду, дитяча ігрова кімната, хол (кімната) для відпочинку, які мають відповідати будівельним нормам і правилам. За можливості обладнується прогулянковий майданчик на свіжому повітрі.

На усе інвентарне майно, що перебуває в користуванні, проставляється тавро з назвою установи та датою початку експлуатації. Прання та зберігання постільної білизни здійснюються окремо.

Планування, оздоблення та декоративне оформлення кімнат тривалих побачень мають відповідати естетичним вимогам.

	Додаток 21 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 8 глави 3 розділу VII)
--	---

ТАЛОН-ПІДТВЕРДЖЕННЯ

	Додаток 22 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 22 глави 3 розділу VII)
--	--

АКТ

про відмову отримати (надати розписку про отримання) кореспонденцію(ї)

	Додаток 23 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 2 глави 4 розділу VII)
--	---

ЖУРНАЛ

обліку телефонних розмов засуджених

	Додаток 24 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 1 глави 2 розділу VIII)
--	--

ІНФОРМАЦІЙНА КАРТКА

на неповнолітню особу, яку тримають у СІЗО

	Додаток 25 до Правил внутрішнього розпорядку
--	---

	слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 2 глави 2 розділу VIII)
--	---

КАРТКА СПОСТЕРЕЖЕННЯ

	Додаток 26 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 4 глави 2 розділу VIII)
--	--

ЖУРНАЛ

обліку заходів, проведених з неповнолітніми особами

	Додаток 27 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 6 глави 2 розділу VIII)
--	--

КНИГА

обліку заохочень і стягнень, накладених на ув'язнених і засуджених

	Додаток 28 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 8 глави 6 розділу VIII)
--	--

ПОСТАНОВА

про заохочення

	Додаток 29 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 8 глави 6 розділу VIII)
--	--

ПОСТАНОВА

про накладення дисциплінарного стягнення

	Додаток 30 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України
--	---

(пункт 8 глави 6 розділу VIII)

ЖУРНАЛ

**обліку рапортів про порушення ув'язненими і засудженими
встановленого режиму тримання**

Додаток 31
до Правил внутрішнього розпорядку
слідчих ізоляторів Державної
кримінально-виконавчої служби України
(пункт 10 глави 6 розділу VIII)

ПОСТАНОВА

**про поміщення засудженого(ї) до дисциплінарного ізолятора,
карцеру**

Додаток 32
до Правил внутрішнього розпорядку
слідчих ізоляторів Державної
кримінально-виконавчої служби України
(пункт 10 глави 6 розділу VIII)

ПОСТАНОВА

**про переведення засудженого(ї) до приміщення камерного типу
(одиначної камери)**

Додаток 33
до Правил внутрішнього розпорядку
слідчих ізоляторів Державної
кримінально-виконавчої служби України
(пункт 11 глави 6 розділу VIII)

ПОСТАНОВА

про поміщення ув'язненого(ї) до карцеру

Додаток 34
до Правил внутрішнього розпорядку
слідчих ізоляторів Державної
кримінально-виконавчої служби України
(пункт 13 глави 6 розділу VIII)

ЖУРНАЛ

**обліку ув'язнених і засуджених, поміщених до карцеру,
дисциплінарного ізолятора, переведених до приміщення
камерного типу (одиначної камери)**

Додаток 35

	до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 4 глави 7 розділу VIII)
--	---

ПОСТАНОВА

**про тимчасову ізоляцію до 24 годин ув'язненого(ї)
(засудженого(ї)) до окремої камери**

	Додаток 36 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 14 глави 7 розділу VIII)
--	--

ЖУРНАЛ

обліку відвідувань карцеру адміністрацією СІЗО

	Додаток 37 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 5 глави 2 розділу X)
--	--

ЖУРНАЛ

**проведення обходів камер СІЗО та огляду неповнолітніх осіб,
яких у них тримають**

	Додаток 38 до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (пункт 5 глави 2 розділу X)
--	--

ЖУРНАЛ

реєстрації новоприбулих неповнолітніх осіб